

A Keresztény Élet Közösségének (KÉK)

karizmája I.

TARTALOMJEGYZÉK

TARTALOMJEGYZÉK.....	2
1. A SZEMÉLY, AKI A KÉK-HEZ KAPCSOLÓDIK.....	6
A. KERESNI ÉS MEGTALÁLNI, MEGÉLNI SAJÁT HIVATÁSUNKAT AZ EGYHÁZBAN.....	6
1. A személyes hivatás.....	6
2. A keresztyén hivatás.....	7
3. A sajátos KÉK hivatás.....	8
4. A KÉK-hez kapcsolódó személy vonásai.....	10
5. Megkeresni és megtalálni a saját egyéni hivatást a KÉK-ben.....	11
B. KÉSZEN ÁLLNI A KÜLDETÉSRE.....	17
1. A küldetés jelentése.....	17
1.1. Jézus küldetése.....	17
1.2. Az Egyház küldetése.....	18
1.3. A misszió szentségi dimenziója.....	18
1.4. A misszió prófétai dimenziója.....	19
1.5. A küldetés étellel teli dimenziója.....	19
1.6. Mária mint a küldetés modellje.....	20
2. A KÉK küldetésének területe.....	20
3. A KÉK-misszió kibontakozása.....	21
3.1. Egyéni küldetés.....	21
3.2. A csoport missziója.....	22
3.3. Közös küldetés.....	22
4. Megtalálni küldetésünket a KÉK-ben.....	23
4.1. Apostoli megkülönböztetés.....	23
4.2. Apostoli megkülönböztetés mint folyamatos magatartás.....	25
4.3. Az apostoli megkülönböztetés kritériumai.....	26
II. A KERESZTYÉN ÉLET KÖZÖSSÉGE (KÉK).....	28
A. A KÉK MINT KÖZÖSSÉG FEJLŐDÉSE.....	28
B. A KÉK KÖZÖSSÉG SAJÁTOSSÁGAI.....	29
1. Életközösség.....	29
2. Missziós közösség.....	31
3. Világközösség.....	32
4. Egyházi közösség.....	33
III. ELKÖTELEZŐDÉS A KÉK-BEN.....	35
ELKÖTELEZŐDÉS AZ ÁLTALÁNOS ALAPELVEKBEN ÉS NORMÁKBAN.....	35
B. IDEIGLENES ELKÖTELEZŐDÉS.....	36
1. Az ideiglenes elköteleződéshez vezető folyamat.....	36
2. Az ideiglenes elköteleződés célja és értelme.....	37
3. Az ideiglenes elköteleződés megközelítési módjai.....	38
C. VÉGLEGES ELKÖTELEZŐDÉS.....	38
1. Végleges elköteleződés.....	39
2. Nyilvános elköteleződés.....	40

BEVEZETÉS

A KÉK egy nemzetközi keresztény közösség, amelynek tagjai hívők: férfiak és nők, felnőttek és fiatalok, mindenféle társadalmi helyzetben élők, akik mind jobban kívánják követni Jézus Krisztust, és Vele dolgozni Isten Országának építésében. Mindazok, akik a KÉK-hez tartoznak, helyi közösségeket alkotnak, amelyek regionális és nemzeti szintű, nagyobb közösségekhez kapcsolódnak, így alkotva EGYETLEN Világközösséget, amely jelen van öt földrészen és hatvan országban.

Meggyőződésünk, hogy sok minden van, amit a KÉK felkínálhat az egyháznak és a társadalomnak, amelyben élünk. Valóban, az a szerep, amit a Mária Kongregáció több mint 400 éves története során betöltött a világiak képzése terén, értékes örökség a KÉK számára. Ugyanakkor a "KÉK" nem csak egy, a Mária Kongregációnak 1967 után adott új név. Paulussen atya egy kifejezését használva, a KÉK *egy mozgalom újraszületését* jelenti, *szinte egy új kezdetet*.

A KÉK új identitását az Általános Alapelvek fejezik ki, melyet 1971-ben hagytak jóvá, és 1990-ben vizsgáltak felül. Azonban már kezdetektől fogva szükségesnek látszott ennek az alapidokumentumnak a kiegészítése más dokumentumokkal avégett, hogy jobban kifejtsék a KÉK képzésének folyamatát.

1982-ben a Világközösség nyilvánosságra hozta a SURVEY-t (felmérés), mint a képzés számára irányadó kulcsdokumentumot. Ma a SURVEY, a szükséges átalakításokkal, továbbra is nagyon időszerű, amennyiben foglalkozik egy KÉK kisközösség növekedésének elemzésével és leírásával, a felhasználható eszközökkel és a különböző szerepek jelentőségével az egyes szakaszokban.

Másrésről igény van arra, hogy világosabban bemutassuk a világi hívő hivatását a KÉK-ben, amely gazdagítani fogja a Nemzeti Közösségek képzési tervét, és erősíti a Világközösség egységét. Ezek a szempontok elsősorban a '94-es Hong Kongi Küldöttgyűlésen merültek fel, amely ajánlotta – úgy a bevezető, mint a folyamatos – képzési tervek alkalmazását, meghatározott (speciális) kritériumok szerint.

Az első lépés egy rövid dokumentum, a **"A KÉK képzés kritériumai"** összeállítása volt, melyet egy nemzetközi munkacsoport dolgozott ki. Ezt az első vázlatot apránként felülvizsgálták a *Jezsuiták és a KÉK nemzetközi találkozóinak* fényében, melyek Európában, Afrikában és Latin-Amerikában voltak 1995 és 1996 között.¹ 1996 decemberében jelent meg, mint a *Progressio* (45–46. szám) melléklete avégett, hogy a nemzeti közösségek használják és próbálják ki, mint munkaeszközt a Brazíliai Küldöttgyűlésre történő előkészületeik során.

1997-ben az ExCo²-hoz eljuttatták a dokumentummal kapcsolatos észrevételeket és javaslatokat. Ezen szempontokat figyelembe véve egy kis szakértői csoport kiegészítette a dokumentumot, egységesítette a stílusát, végső formába öntve. Így újra ajánljuk a Világközösségnek, mint a minket jellemző ignáci karizmának egy érvényes kifejeződését. Figyelembe véve a kulturális különbségeket, célszerűnek látszott úgy tekinteni a

¹Angol nyelven: Róma, 1995. augusztus; Caleruega (Fülöp-szigetek), 1997. április; Sydney, 1997. június

Spanyol nyelven: Buenos Aires, 1996. október; Santo Domingo, 1998. május

Francia nyelven: Lubumbashi (Zaire), 1995. június; El Cairo, 1996. június; Yaounde (Kamerun), 1996. augusztus; Bouke (Elefántcsontpart), 1996. augusztus

² "World Executive Council:" a Világközösség Végrehajtó Tanácsa, Végrehajtó Titkársága Rómában van.

szövegre, mint egy “munkanyagra”, amely gazdagíthatja az egyes Nemzeti Közösségek képzési terveit, ugyanakkor gazdagodhat is általuk. A karizmánkhoz való nagyobb hűség keresése közben nem tűnt célravezetőnek véglegesíteni a szöveget a brazíliai Küldöttgyűlésen történő hivatalos jóváhagyással.

Ezen iránymutatások a KÉK csoportvezetőknek, asszisztenseknek és képzési felelősöknek szólnak. Az ő nagyobb tapasztalatuk és a Közösség életstílusának nagyobb ismerete teszi lehetővé, hogy a Nemzeti Közösség alkalmazza e dokumentum tartalmát tagjai növekedésének egyes szakaszai során.

A dokumentumnak két része van, melyek címe:

1. **A KÉK képzés kritériumai**
2. **A fejlődés folyamata a KÉK-ben és Függelék**

A dokumentum jobb megértése és alkalmazása érdekében a következő megközelítést (mint értelmezési kulcsokat) javasoljuk.

• **Az ignáci pedagógia személyes dimenziója (emberi hivatás)**

Szent Ignác szilárdan hitte, hogy minden teremtmény a Teremtő egyedi és megismételhetetlen műve. Minden, az Ő képére és hasonlatosságára teremtett személy szabadon válaszolhat szeretetére. Ezek a képzési kritériumok segítenek meglátni, ki ő, és hogyan kellene formálódnia annak a személynek, aki a KÉK-et választotta mint életutat. A KÉK egészen máig, gazdag történelme során, kifejezett hangsúlyt fektetett a *közösségre*.

Anélkül, hogy bármit is elvesztenénk ebből a gazdagságból, most figyelmünket a *személyre* (subjectum) irányítjuk, aki rendelkezik avval a képességgel, hogy a Lelkigyakorlatok iskolájába belépjen, és a KÉK életstílusa szerint éljen. Szent Ignác pedagógiája minden személyhez szól, és segíti, hogy mindazt, ami és amit birtokol, Isten Országának szolgálatába állítsa. Ennek elérése érdekében mindenkit arra hív, hogy élje meg a készséget a rendelkezésre állásra, mindig álljon készen arra, hogy változtasson cselekvés- és gondolkodásmódján, folyamatosan törekedve egységben megélni a *tapasztalatot, a reflexiót és a cselekvést*.³ A KÉK, mivel hú kíván lenni ehhez a pedagógiához, olyan férfiakat és nőket szándékozik képezni, akik szabadon ajánlják fel magukat az Úrnak és Egyházának, és készek szolgálni ott, ahova küldve lettek. Ezek a kritériumok viszonyítási pontként szolgálnak ehhez a képzési folyamathoz.

• **A Lélek fuvallata a KÉK történetében**

A KÉK-ben történő képzés, az Úr és Lelkének vezetése alatt, egy irányt követett, mely különböző dokumentumokban fogalmazódott meg: a Küldöttgyűlések dokumentumai, a SURVEY (felmérés), a megújított Általános Alapelvek és számos képzési program és eszköz. Ez “**A KÉK képzés kritériumai**” egy újabb oldalt jelent ebben az Úr jelenlétével és működésével teli történetben.⁴ Ez az, ami miatt nem úgy kell olvasni, mint egy kiegészítő dokumentumot, hanem mint egy alázatos próbálkozást arra, hogy összefoglaljuk az ezen az úton kapott legújabb kegyelmeket, és mint egy újabb lépést, hogy a maga teljességében tudjuk megélni KÉK karizmánkat.

³ Az ignáci pedagógiai paradigmával kapcsolatban ld.: “Az ignáci pedagógia – gyakorlati megközelítés”, dokumentumot, melyet 1993-ban készített a Jézus Társasága Nevelési Apostolságának Nemzetközi Küldöttsége [International Commission for the Educational Apostolate of the Society of Jesus: ICAJE.]

⁴ A Függelékben szereplő dokumentumokban lehet olvasni a KÉK történetéről és gyökereiről.

• Megosztani közös örökségünket

A KÉK Lélek által írt történelme elválaszthatatlan annak az apostoli együttműködésnek a történetétől, amelyet a Jézus Társaságával és más, ignáci ihletettségű (lelkiségű) szerzetescsaládokkal Isten Országának nagyobb szolgálata és nagyobb dicsősége érdekében végez. A KÉK és a Jézus Társasága közötti együttműködés az idő haladtával megerősödött.

Most, a Jézus Társaságának 34. Általános Rendgyűlését⁵ követően ez az együttműködés még erőteljesebbé válhat annak a – Társaság által hozott – ajánlásnak köszönhetően, miszerint létre kellene hozni egy *ignáci apostoli hálózatot* azért, hogy megsokszorozzuk az emberi és intézményes erőforrásokat Krisztus küldetésének szolgálatára.

Ezen együttműködés fényében kell olvasni és alkalmazni **“A KÉK képzés kritériumait”**, amely a KÉK képzési referenseinek szól, akik közül sokan jezsuiták. Osztozunk velük a Lelkigyakorlatok közös örökségében, egy hosszú hagyomány gazdagságában, és abban a vágyban, hogy elkötelezzük magunkat a küldetésben, mások szolgálatában.

⁵ A Jézus Társasága 34. Általános Rendgyűlésének “A világiakkal történő együttműködés a misszióban” dokumentuma megtalálható a Függelékben.

A KÉK KÉPZÉS KRITÉRIUMAI

1. E dokumentum célja, hogy leírja a KÉK sajátos karizmáját. Úgy mutatja be, mint külön hivatást az Egyházban, amelyre tagjai életük elkötelezésével válaszolnak. Egy ilyenfajta megközelítés lehetővé teszi, hogy egyidejűleg kifejezzük a karizma egyszerűségét és gazdagságát, hogy felhívjuk a figyelmet történelmi gyökereire és rámutassunk azokra az elemekre, amelyekkel később gazdagodott. Ez a dokumentum nem vállalkozhat arra, hogy a téma minden elemét kimerítően kifejtse.

2. Kiindulási pontunk a Nemzeti Közösségek tapasztalata, ugyanakkor megközelítésünk messze túllép azon, amit ténylegesen ebben vagy abban a közösségben élnek. Hivatásunk és karizmánk egy mindnyájunk számára érvényes ideált és kihívást jelentenek. E dokumentum egyes Nemzeti Közösségekben történő gyakorlati alkalmazásához a nagyobb tapasztalattal rendelkező KÉK tagok javaslatai szükségesek. Ugyanakkor kell, hogy mindnyájan törekedjünk továbbra is kitartóan együtt dolgozni – karizmánknak megfelelően – a személyes és közösségi élet megújításán.

1. A SZEMÉLY, AKI A KÉK-HEZ KAPCSOLÓDIK

A. KERESNI ÉS MEGTALÁLNI, MEGÉLNI SAJÁT HIVATÁSUNKAT AZ EGYHÁZBAN

1. A személyes hivatás

3. Reméljük, hogy minden KÉK tag együtt fog működni Krisztus missziójában az ő, Egyházban betöltött sajátos hivatása és életállapota szerint. *Közösségünk keresztényeket egyesít a társadalom minden területéről, férfiakat és nőket, felnőtteket és fiatalokat, akikben él a vágy, hogy egyre jobban kövessék Jézus Krisztust, és vele együtt fáradozzanak Isten Országá építésén, és akik a Keresztény Élet Közösségében ismerték fel egyházon belüli hivatásukat.* (ÁA 4).⁶

4. A KÉK képzésének és megújulásának alapja *minden egyes személy értéke* és az a meggyőződés, hogy mindenkinek van *isten hivatása*, mely létének összes dimenzióját átfogja. Isten mindenkit hív. Ővé a kezdeményezés, ugyanakkor tiszteli szabadságunkat. Minden ember akkor fedezi fel ezt a hívást, ha odafigyel rá és sajátjává teszi Isten vágyait. Istennek ez a hívása személyes hivatás, amely legmélyebb vonzódásainkban és leghitelesebb vágyainkban mutatkozik meg. Az Isten felhívására történő szabad válasz ad értelmet és méltóságot létezésünknek.

5. Az, hogy úgy értelmezzük személyes, családi, munkahelyi és civil életünket, mint az Úr hívására adott választ, szabaddá tesz minket azon hajlamunktól, hogy beletörődjünk azokba a helyzetekbe, amelyekben élünk. Ugyanúgy arra is ösztönöz minket, hogy reagáljunk a konformizmus jelenségére, mely ránk próbál kényszeríteni egy életállapotot vagy életstílust.

6. Minden egyes személy megtalálja saját személyes hivatásában azt a konkrét módot, ahogyan élheti az emberi család *egyetemes hivatását*, amely meghívás az Atyával a Fiú által a szeretet Lelkében megélt közösségre. Miközben betölti saját hivatását – mint az Úr hívására

⁶ “A Keresztény Élet Közössége Általános Alapelvei”, a KÉK Általános Küldöttgyűlése fogadta el Guadalajarában, 1990. szeptemberében, és amelyet a Szentszék ugyanazon év decemberében hagyott jóvá.

adott szeretetválaszt – az egyén fokozatosan valósítja meg rendeltetését az Istennel és az emberi családdal megélt teljes közösség kibontakozására.

7. Ebben a dokumentumban a KÉK úgy mutatkozik meg, mint egy sajátos hivatás az Egyházban. Azonban ezt a hivatást csak minden keresztény alapvető hivatásának fényében tudjuk helyesen megérteni.

2. A keresztény hivatás

8. A keresztény élet Jézus azon hívására történő válasz, hogy kövessük őt, és alakuljunk át Lelke által. Ez az Atya terve, aki előre kiválasztott minket Krisztusban.⁷ Krisztus arra hív minket, hogy kövessük őt életében és halálában, magunkévá téve – a Léleknek köszönhetően –, az Ő érzéseit és attitűdjeit, amelyeket a Boldogmondások is leírnak⁸, avégett, hogy mi is átmenjünk a halálból az igazi életre⁹.

9. Az Úr meghív minket a Vele való bensőséges kapcsolatra¹⁰, és arra is, hogy vegyünk részt Vele az Örömhír hirdetésének és Isten Országa előmozdításának küldetésében.¹¹

10. Hitben válaszolunk az Úr hívására úgy, hogy befogadjuk szavait és Lelkének ajándékát, mely által az Atya felszentel minket, keresztényeket Krisztus papi, prófétai és királyi küldetésére. A keresztség a szentségi jele ennek a Krisztus testébe – amely az Egyház, tanítványainak közössége – történő betagozódásnak.

11. Istennek személyhez szóló meghívása az ember természetes ajándékainak szövédékebe ágyazódik bele, és személyes, valamint társas történetének körülményeibe, melyeknek tevékeny részesei vagyunk.

12. A keresztény hivatás meghívás arra, hogy újrarendezzük életünket Jézust helyezve középpontjába. A keresztény hivatásban egy új életstílus felfedezéséhez találunk inspirációt, valamint erőt ahhoz, hogy abban kitartsunk, továbbá örömet, hogy hirdessük az Örömhírt a szegényeknek¹², hogy szeressünk és megbocsássunk.

13. **Felnőttek esetében**, akik már megállapodtak a családi és a szakmai élet tekintetében, a kérdés, miszerint hogyan kövessék Jézust, elsősorban arra a *módra* vonatkozik ahogyan kötelezettségeiket megélik, azért, hogy egyre mélyebben és fokozatosan átalakítsák kapcsolataikat egymással, anyagi javaikkal, és saját magukkal. Ignác szóhasználatában az erre a kérdésre vonatkozó válasz magával hozza az *élet megjavítását vagy átalakítását*.

14. **Fiatalok esetében**, akik nem döntötték még el határozottan, mik szeretnének lenni, és mit szeretnének tenni, a kérdés, miszerint hogyan kövessék Jézust, nem pusztán egy új *életmódhoz* vezeti el őket, hanem segíti őket abban is, hogy szabadabb döntéseket hozzanak *hivatásválasztásukkal* kapcsolatban (családot alapítani, cölibátus, papság vagy szerzetesi élet, szakma).

⁷ Mert őbenne választott ki bennünket a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte. Szeretből eleve arra rendelt bennünket, hogy Jézus Krisztus által - akarata és tetszése szerint - fogadott gyermekeivé legyünk.(Ef 1,4-5).

⁸ (Mt 5,3-12)

⁹ ...Hogy megismerjem őt és feltámadásának erejét, de a szenvedésben is vállaljam vele a közösséget. Így hozzá hasonulok a halálban, hogy ezáltal eljuthassak a halálból a feltámadásra is. (Fil 3,10-11).

¹⁰ ...Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul adtam nektek. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak benneteket (Jn 15,15-16).

¹¹ Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. (Jn 20,21)

¹² Lk 4,14-21

15. A hivatás bensőleg kapcsolódik a misszióhoz. Miközben a keresztény ember baráti kapcsolata egyre mélyebbé válik az Úrral, ő küldetést bíz rá. A misszió gyökere Isten belépése az ember életébe, és időre van szüksége ahhoz, hogy átalakítsa a szívet, azt teljesen egyesítve Krisztussal. A küldetés, amit Krisztus bíz rá, egy mély, folyamatos és növekvő vágy, amely ebből az egységből születik.¹³

16. A KÉK tagok felismerik ebben a keresztény életformában az ő sajátos hivatásukat az egyházban. A KÉK tagok mindegyikének hivatása szorosan kötődik apostoli küldetésük megkülönböztetéséhez, azaz ahhoz a szolgálathoz, amelyet minden egyes keresztény hivatott végezni az egyházban a világ evangelizációjáért.

3. A sajátos KÉK hivatás

17. A KÉK-be szóló hivatás a keresztény ember egyetemes hivatását három fő vonásnak köszönhetően teszi sajátossá:

3.1. Ignáci hivatás

18. A KÉK karizmája és lelkisége ignáci. Ezért Szent Ignác **Lelkigyakorlatai** képezik e karizma sajátos forrását és ennek a lelkiségnek sajátos eszközt is.¹⁴

19. Az Általános Alapelvek kiemeli a KÉK ignáci karakterét olyan, az egész szöveget átszövő kifejezésekkel, melyek a Lelkigyakorlatok tapasztalatára és az ignáci karizmára vonatkoznak. Hangsúlyozza Jézus Krisztus központi szerepét. Eközben kifejti a KÉK fejlődési útjának viszonyát az ignáci kezdetekhez, kiemelve az *apostoli megkülönböztetés* fontosságát ahhoz, hogy megnyíljunk az Úr egyetemes és legsürgetőbb hívásaira; világossá teszi, hogy így válik a megkülönböztetés a döntéshozatal mindennapos eszközévé.

20. Az *ignáci krisztológia* vonásai megrajzolják a KÉK életstílust: mértékletes és egyszerű, szolidáris a legszegényebbekkel és a társadalom kizsácoltjaival, összekapcsolja a szemlélődést és a tevékenységet, mindenben szeretve és szolgálva az Egyházban, mindig a megkülönböztetés lelkületében. Ez az ignáci krisztológia a Megtestesülés szemléléséből fakad, melyben megmutatkozik Jézus küldetése. Az Ő szemléléséből ered, akit az Atya küldött a világ üdvösségéért; aki kiválasztja és személyesen meghívja azokat, akiket munkatársainak akar, azok közül, akik gyengének és bűnösnek ismerik el magukat. Ez Jézus, az Örök Király követéséből fakad, aki kiüresítette önmagát¹⁵ azért, hogy szegényen és megaláztatva élhessen; továbbá a Vele, a szenvedésben és a feltámadásban megélt egységből ered, amelyben megmutatkozik a Lélek ereje, aki az Egyházat, mint Krisztus Testét alakítja.

21. Az ignáci lelkiség magyarázza a KÉK karizma máriás vonását is. Mária a közösségben (ténylegesen) ugyanazt a szerepet tölti be, mint a Lelkigyakorlatokban és Ignác lelki tapasztalatában. Jézus anyja állandóan jelen van Fia oldalán, úgy is mint közvetítő, és úgy is mint sugalmazó, és mint az ő hívására adott válasznak, valamint a küldetésében való együttműködésnek mintaképe.

22. A Lelkigyakorlatok gyökerénél lévő tapasztalat fényében a KÉK végső célja a hit és élet összhangba hozása minden tekintetben: személyes, társas, szakmai, politikai és egyházi téren.

¹³ Tizenkettőt rendelt, akiket apostoloknak nevezett, hogy vele legyenek, s hogy elküldje őket hirdetni az igét. (Mk 3, 14)

¹⁴ Hivatásunk arra szólít, hogy ezt a lelkiséget éljük, amely nyitottá és készségessé tesz mindarra, amit Isten mindennapi életünk konkrét helyzeteiben kíván tőlünk (ÁA 5).

¹⁵ Fil 2,7

23. A Lelkigyakorlatok lelkesége megerősíti e keresztény hivatás sajátos vonásait.

24. □ Az ignáci *magis* fémjelzi válaszuk stílusát az egyetemes életszentségre szóló hivatásra, úgy mint “Isten nagyobb dicsőségének” keresése, közelebbről követve Jézus Krisztust¹⁶ “nagyobb értékű és jelentőségű felajánlásokon” keresztül.¹⁷

25. □ Továbbá Krisztus úgy mutatkozik meg az ignáci lelkeségben, mint “másokért élő ember”, így az ő követése is fivéreink és nővéreink szolgálatában valósul meg: ez Isten Országá megértésének határozottan *apostoli* útja. A KÉK-hez tartozók *keresztények, akik közelebbről kívánják követni Jézus Krisztust, és vele dolgozni az Ország építésében.*¹⁸

26. □ Végezetül a Lelkigyakorlatok, és így a mi lelkeségünk is, hangsúlyozza az apostoli szolgálat *egyházi jellegét*. Amennyiben Krisztustól kapott küldetés, annyiban az Egyház közvetíti számunkra. *A Krisztussal megélt egység az Egyházzal való egységre vezet minket, melyben Krisztus itt és most folytatja üdvözítő küldetését*¹⁹.

27. A KÉK és tagjainak ignáci vonása az imádság ignáci eszközeinek, az examennek, a kiértékelésnek, az – úgy egyéni, mint közösségi – apostoli megkülönböztetésnek rendszeres alkalmazásában, és a szentségekben történő gyakori részesedésben konkretizálódik.²⁰

3.2. Közösségi hivatás²¹

28. A KÉK tagjai az ignáci lelkeséget közösségben élik meg. A fivérek és nővérek segítsége, akiknek ugyanaz a hivatása, lényeges ahhoz, hogy hivatásunkhoz és küldetésünkhöz hűen növekedjünk. Továbbá, maga a közösség a KÉK apostoli tanúságtételének fontos alkotóeleme.

29. *Hogy tagjainkat hatékonyabban felkészítsük az apostoli tanúságtételre és a szolgálatra, elsősorban saját mindennapi környezetükben, közösségekbe hozzuk össze azokat az embereket, akik egyre erőteljesebben vágyódnak rá, hogy életüket – annak minden dimenziójával – összhangba hozzák keresztény hitük egész teljességével, amint ez karizmánknak megfelel.*²²

3.3. Világi hivatás

30. Az Általános Alapelvek úgy határozza meg a KÉK-et, mint társulat, nem úgy, mint világiak, hanem mint krisztushívók társulata: *közösségünk keresztényeket egyesít: férfiakat és nőket, felnőtteket és fiatalokat, mindenféle társadalmi rétegből...*²³

31. Mindazonáltal a végleges elköteleződéskor megmutatkozó érettségnek megfelelően a KÉK-hivatás sajátosan világi hivatás, a rá jellemző célokkal és vonásokkal együtt: “*Mint a*

¹⁶ ÁA 4

¹⁷ LGY 97, 104 stb.

¹⁸ ÁA 4

¹⁹ ÁA 6

²⁰ Ignác példája és műve olyan, mint az Egyház kertjébe ültetett nagy fa. E fa fő ága a Jézus Társasága. Azonban az “ignáci”-nak nem szinonímája a “jezsuita”. A Lelkigyakorlatok lelkesége sok egyéb szerzetesi családot és világi csoportot táplál, amelyek útjában kifejeződik az ignáci karizma egyik-másik vonása. Ezek között sajátos hely illeti meg a Mária Kongregációt, amelyből a Keresztény Élet Közössége született.

²¹ A KÉK-hivatás e területét egy külön rész tárgyalja részletesen (ld. 125-163. pont)

²² ÁA 4

²³ ÁA 4

*Krisztustól nekünk adott hívásra történő választ törekszünk megvalósítani ezt az élet-egységet a világban, amelyben élünk.*²⁴

4. A KÉK-hez kapcsolódó személy vonásai

32. A KÉK-hívás feltételez bizonyos tulajdonságokat, lényegileg azokat, amelyek alkalmassá tesznek a Lelkigyakorlatok végzésére. Ez az alkalmasság azokban a vonásokban gyökerezik, amelyek lehetővé teszik, hogy az egyén találkozzon Istennel. Ez nem is annyira már valami megszerzett, mint inkább lehetőségi dolog kérdése. Szent Ignác ennek az alkalmasságnak a jelzésére használja a *“tener subiecto”* kifejezést. A *tener subiecto* kifejezésnek dinamikus értelme van: az egyén fokozatosan válik *“subiecto”*-vá (késszé, hajlandóvá), vagy éppen ellenkezőleg, nem késszé, nem hajlandóvá; haladhatunk előre vagy hátra, de sosem maradunk statikusak, vagyis ugyanazon helyen, ahol vagyunk.

33. A Bevezető megjegyzések²⁵ bemutatják a felnőtt lelkigyakorlatozó vonásait. Ez a kép néha a kiindulási, máskor az érkezési pont. Ezek a minimális feltételek, melyeket Ignác megállapít ahhoz, hogy valaki belevágjon ebbe a kalandba, és amelyek kibontakoztatva az elköteleződés gyümölcsét is meghozzák. Más szavakkal kifejezve: a jellemző vonások, melyek meghatározzák az alkalmas egyént, bizonyos mértékben már jelen kell, hogy legyenek a kezdeteknél. Ignác alkalmasnak tartja a Lelkigyakorlatokat minden egyén számára, ugyanakkor azt tanácsolja, hogy a választás lehetőségét ne kínáljuk fel különbségtétel nélkül mindenkinek. Másfelől mind a lelkigyakorlatozó és a Lelkigyakorlatok végzéséhez szükséges feltételek leírása során Ignác feltételezi (mint meglévő alapot), hogy az, aki erre a tapasztalatra kíván szert tenni, mindenekelőtt *“szeretni és szolgálni kívánja az Isteni Fenséget”*²⁶. Ugyanakkor ezek a megkülönböztető vonásai annak az alkalmas egyénnek is, aki KÉK-tag kíván lenni.

34. Ezeket a személyes vonásokat, melyek bizonyos szempontból az ignáci tapasztalat kezdeténél jelen kell, hogy legyenek, két csoportba sorolhatjuk.

35. Emberi szempontból:

- *képes szembenézni a valósággal*, érzékeny arra a társas és politikai világra, amelyben él, képes kommunikálni, és mások javára szolgálatot végezni jelentőségteljes módon;

²⁴ 1946-ban XII. Piusz pápa mondta: “A hívek, pontosabban a világi hívek az Egyház életének frontvonalában helyezkednek el; nekik köszönhetően az Egyház az emberi társadalom éltető alapelve. Ezért ők, sajátosan ők kell, hogy egyre világosabban tudatában legyenek annak, hogy nem pusztán az Egyházhoz tartoznak, hanem hogy ők az Egyház (AAS 38, 1946, 149).

A II. Vatikáni Zsinat a következőképpen tárgyalja ezt a témát: A világi hívek különös sajátossága a világi jelleg... Sajátos hivatásuk alapján a világi hívek dolga az, hogy az ideigvaló dolgok intézése és Isten szerint való rendezése által keressék Isten Országát. A világban élnek, vagyis a világnak mindenféle feladatában és munkakörében a családi és társadalmi élet megszokott körülményei között, szinte ezekből a szálakból van szöve az életük. Itt hívja meg őket Isten, hogy saját hivataluk gyakorlásával az evangélium szellemében élve kovászként belülről járuljanak hozzá a világ megszenteléséhez, és életük tanúságával -- hitük, reményük és szeretetük ragyogásával -- mutassák meg másoknak Krisztust. Különleges módon rájuk tartozik tehát, hogy mindazokat a földi dolgokat, melyekkel szoros kapcsolatban vannak, úgy világítsák meg és rendezzék, hogy Krisztus szerint történjenek és növekedjenek, s a Teremtő és a Megváltó dicséretére szolgáljanak. (LG 31).

II. János Pál pápa írta: “A ‘világ’ így a világi hívők keresztény hivatásának környezete és eszköze lesz; mert magának a világnak az a rendeltetése, hogy az Atyát dicsőítse Krisztusban. A Zsinat ebből következően a legnagyobb bizonyossággal mutathatja meg a világi hívők felé elhangzó isteni hívás sajátos és különös értelmét. Ők ugyanis nem arra kapnak meghívást, hogy elhagyják azt az életmódot, melyet a világban folytatnak... , [keresztségüknel fogva] rájuk bíz egy hivatást, mely teljesen megfelel a világban elfoglalt helyzetüknek... Így a világi hívők számára a világban való létezés és cselekvés nem csupán antropológiai és szociológiai, hanem sajátosan teológiai és egyházi valóság is. (Christifideles Laici 15)

²⁵ LGY 1-20

²⁶ LGY 233

- *erős vágyakkal* éli szenvedélyes és dinamikus életét, még ha ideáljai, ha csak rövid időre is, de keverednek az egyéni szándékokkal;
- *nem önelégült* saját kis világával, hanem kész változtatni saját nézőpontján és életstílusán.

36. Az istentapasztalattal kapcsolatban:

- *a vágyak mozgatójává*²⁷ annak érdekében, hogy találkozzon Jézus Krisztussal és kövesse Őt²⁸;
- *szeretettel él Jézussal és küldetésével*, vágyódva egy mélyebb személyes kapcsolatra Vele, amely új irányba tereli és helyesbíti – ha szükséges – szükségleteit és törekvéseit, valamint begyógyítja sebeit és gyengeségeit;
- *tudatában van annak, hogy bűnös*, ugyanakkor annak is, hogy Krisztus szereti és kiválasztotta őt;
- *nyitott mások szükségletei iránt*, kész szolgálni őket és összefogni mindazokkal, akik egy emberibb, ugyanakkor istenibb világ építésére törekednek;
- *tudatában van annak, hogy felelős tagja az egyháznak*, azonosul üzenetével és elkötelezett a küldetésében.

5. Megkeresni és megtalálni a saját egyéni hivatást a KÉK-ben

37. *A világi hívők képzésének alapvető célja a saját hivatás mind világosabb fölfedezése, és az egyre nagyobb készség annak megélésére a saját hivatás betöltése során.*²⁹

38. Abban a folyamatban, melyben felfedezzük, hogy vajon az egyénnek a KÉK-be szól-e a hivatása, két dolgot kell figyelembe venni. Egyrészt, hogy az egyén, aki e hivatás szerint kíván élni, rendelkezik-e megfelelő hajlandósággal, másrészt – ha rendelkezik –, hogyan lehet ezt erősíteni, illetve hogyan lehet segíteni a személyt, hogy felismerje Isten hívását, hogy rálépjen a KÉK életútra. A KÉK képzési folyamat hivatással kapcsolatos ezen elemei elsősorban a Lelkigyakorlatokra alapulnak.³⁰

5.1. A Lelkigyakorlatok szerepe a hivatás tisztázásában

39. Sajátosan a KÉK-be szóló hivatás felismerése főként a Lelkigyakorlatok közben történik, ahol a hivatás megkülönböztetésének szakaszai megtalálhatóak azon szempontok között, melyek meghatározzák a keresztény életút választását.

²⁷ A vágyak Szent Ignác számára alapvetőek. Számára az emberlét alapvetően azt jelenti, hogy az ember képes vágyakozni. Ignác szemében a személy életszentségben való növekedésének és gyümölcsöző apostolkodásának képessége vágyainak erősségétől függ. Ignác számára a vágy egy lendítő életerő, mely képessé teszi a személyt arra, hogy kívánjon, álmódjon, cselekedjen és szeressen. Az emberi létező igazságra, békére és szeretetre vágyik: Istenre vágyakozik. Minél jobban kibontakozik a személyben a vágyakozás benső képessége, annál inkább felkészültté válik arra, hogy Isten betöltse vágyait. Emiatt Szent Ignác számára azok, akiknek erős vágyaik vannak – még ha bűnösök is voltak – alkalmasak a Lelkigyakorlatok végzésére. Ignác számára a lelki élet nem abban áll, hogy szabályokat és útmutatásokat tartunk be, hanem abban, hogy vágyaink vannak, melyeket az Úr mozgató és betölt.

²⁸ Konstitúció 102

²⁹ Christifideles Laici 58.

³⁰ A Lelkigyakorlatok rendeltetése, hogy “legyőzzük önmagunkat, és hogy rendezzük életünket” (LGY 21); “hogyan felfedezzük és feltegyük a kérdést, hogy milyen életben vagy életállapotban óhajtja az ő Isteni Fensége, hogy szolgáljunk Neki” (LGY 135); [a Lelkigyakorlatok] egy iskola, mely segít meghallanunk Isten hívását és válaszolnunk rá, és segít egyre teljesebben késznek lenni mindig meghallani az Ő isteni hangját, átalakítva egész életünket az Úrnak tett nagylelkű válasszá, Aki hív és küld minket. A Lelkigyakorlatok felkészítenek minket arra, hogy úgy éljük életünket, mint egy meghívásra adott választ.

40. A Lelkigyakorlatok alapvetőek és lényegiek a KÉK-hivatás éléséhez. Ez *“lelkiségünk forrása és jellegzetes eszköze”*.³¹ Emiatt nem tudjuk megérteni, még kevésbé megélni a KÉK-hivatást a Lelkigyakorlatok tapasztalata nélkül.

41. Lelkigyakorlatos könyvének elején Szent Ignác meghatározza, mit ért az alatt a módszer alatt, melyet Isten sugallt neki, és amelynek köszönhetően sokakat tudott segíteni: *“...Lelkigyakorlaton értjük a lelkiismeretvizsgálat, elmélkedés, szemlélődés, szóbeli és elmélkedő ima és az egyéb lelki tevékenységek végrehajtását, ahogyan azt később kifejtjük.”*³²

42. Ignác számára a Lelkigyakorlatok a lélek “edzésének” különböző útjai. Így indokolja meghatározását: *“Mert ahogyan a sétálás, a gyaloglás és a futás fizikai edzés, úgy a ‘lelki gyakorlatok’ azon eljárások neve, amelyek felkészítik és alkalmassá teszik az ember lelkét arra, hogy megszabaduljon minden rendetlen ragaszkodásától, és ha az ember egyszer megszabadult tőlük, keresheti és megtalálhatja az Isten akaratát arra vonatkozóan, hogyan rendelkezzen életével a lélek javára.”*

43. Ezért Ignác számára világos, hogy ahogyan a test – mely ha nem edzik, veszít mozgékonyaságából és lendületéből –, ugyanúgy működik a lélek is, amelynek szüksége van edzésre ahhoz, hogy legjobb önmagát adja, és csillapítsa beteljesülésre vonatkozó mély vágyakozását.

44. A Keresztény Élet Közössége – hűségesen az ignáci lelkülethez, amely ihlette – azt kívánja, hogy tagjai lélekben mozgékonyak legyenek, folyamatosan gyakorlatoztatva magukat, hogy meghallják Isten hívását, és hogy készséggel válaszoljanak egész lényükkel.

45. A teljes Lelkigyakorlatok eredeti tapasztalata – ahogyan azt Szent Ignác elgondolta –, megközelítőleg egy egyhónapos, csendben eltöltött időszakot fed le, amelyben az ember csak egy vezetővel, vagy lelki társsal beszél. Ebben a környezetben, ahogyan Ignác javasolja, lehetséges a gyakorlatozó számára, hogy megtapasztalja az imádság, az önvizsgálat és a szemlélődés, a reflexió és a lelki “haszonszerzés” különféle módozatait, eképpen válva érzékenyebbé arra, amit Isten kíván a hivatással és az apostoli tevékenységgel kapcsolatban.

46. A Lelkigyakorlatok négy hete alatt – miután az ember szembesült önmagával mint bűnösrel, akit Isten szeret –, a lelkigyakorlatozó Jézus Krisztus személye elé áll, és tovább növekszik a Vele való bensőséges kapcsolatban; készen áll úgy lenni és tenni a világban, ahogyan Jézus van jelen és tevékenykedik, egészen odáig, hogy elfogadja mindenek következményeit.

47. Már Ignác idejében, és még érthetőbb módon a modern életkörülmények között, gyakran éppen a világiak számára nem lehetséges, hogy az ember részt vegyen a harmincnapos Lelkigyakorlaton. Ezen oknál fogva a Lelkigyakorlatokat alkalmazni lehet az egyes személyek eltérő körülményeinek megfelelően, úgy, hogy rövidebb lépések szerint, vagy a mindennapi életben végezzük; ugyanakkor kellő komolysággal, anélkül, hogy elfeledkeznénk az ignáci út bármely lépéséről is. Ezek a Gyakorlatok, szakaszonként vagy a mindennapi élet körülményei között alkalmazva, ténylegesen ignáci tapasztalathoz vezetnek.

48. Ha az ember egyszer elvégzi és sajátjává teszi, a Lelkigyakorlatok egy új életstílust (mint legfőbb gyümölcsöt) eredményeznek. Mindaz, amit az ember átél a négy hét alatt – Jézus és az ő életmódjának közelségével, a Lélek megmozdulásainak mindennapi felismeréseivel, a “cselekvésben szemlélődővé” válással kapcsolatban –, mindez átformálja a személy

³¹ AA 5

³² LGY 1

életstílusát oly' módon, hogy még inkább az Úr óhaja szerint létezik és cselekszik az Ő Országának építéséért.

49. A KÉK hiszi, hogy tagjai imádkozó emberek, akik képesek meghallgatni az Úr kívánságát, képesek megkülönböztetni az élet különféle hívásai között azokat, amelyek leginkább alkalmasak Isten Országának építésére. Ezen oknál fogva a KÉK rendelkezésükre bocsátja a Lelkigyakorlatok iskoláját, amely tette összhangban áll Ignácnak Manuel Mionához írt levelével: *“mindaz a legjobb, amit képes voltam kigondolni, megtapasztalni és megérteni ebben az életben, egyrészt az emberek segítésére [szolgál], hogy saját maguk kamatoztassák, hogy képesek legyenek hasznot meríteni belőle, segíteni és gazdagítani sokakat”*.³³

50. Emiatt a KÉK tagoknak a Lelkigyakorlatok nem egy szabadon választható tapasztalat (hogy vagy él vele, vagy nem), és nem is olyan, hogy ha egyszer elvégezték, a múlt emlékeihez tartozik. Egy alapvető és éltető tapasztalat, amely valódi hivatásuk alkotóeleme. Másrészt egy olyan tapasztalat, amelyhez mindig szükséges visszatérni, és amelynek minden egyes személyre tett hatását szükséges folyamatosan táplálni és megújítani.

51. A Lelkigyakorlatok nem egy olyan tapasztalat, amellyel az apostoli élet eléri csúcspontját, hanem inkább egy kezdeti és meghatározó tapasztalat a személyes apostoli út választásához, amelyet az ember aztán megél élete fennmaradó részében.

5.1.1. Isten hívásának szintjei

• Isten életbe hív: az emberi létező tündöklő nagysága

52. Amikor Isten teremt minket, meghív mindnyájunkat, férfiakat és nőket, hogy teljes mértékben éljük istenképiségünket és Hozzá való hasonlóságunkat³⁴, hogy termékenyek legyünk és sokasodjunk, hogy betöltsük a Földet és úrrá legyünk rajta, valamint hogy felismerjük minden dolog alapvető jóságát. Végezetül az Újszövetség kinyilatkoztajta az emberi létező teljes nagyságát, aki – Krisztusban teremtve – az Atyával közösségben, a Fiú által a Szentlélek szeretetében megélt isteni életre kap meghívást.

53. A *Vezérelv és Alapigazság* emlékeztet minket arra, hogy párbeszédre kaptunk meghívást, arra, hogy felismerjük mindenben – úgy az egészségben, mint a betegségben, a gazdagságban, vagy a szegénységben – Isten ajándékait és jelenlétét, és hogy válaszoljunk, ahogyan Jézus tette, hálaadással, tisztelettel és szolgálattal.³⁵

54. Az *Első hét* szembesít minket mind Isten ránk vonatkozó tervével, mind pedig a bűn és a halál valóságával, személyes és közösségi létünk megkülönböztető jegyeivel. A kegyelem párbeszédében felismerjük és alázatosan beismerjük bűnösségünket, és azt követően, bizalommal és hálával telve, befogadjuk Isten bocsánatát, aki megment minket Jézus Krisztus által. Krisztus szeretetének megtapasztalása, aki meghalt a kereszten, hogy új életet ajándékozzon nekünk Lelkében, arra hívja a lelkiigyakorlatozót, hogy feltegye magának a kérdést: *“Mit tehettek Krisztusért?”*, valamint, hogy továbblépjen a Második Hétre.

55. Naponta folytatjuk ezt az élő párbeszédet a *lelkiismeretvizsgálatban*, melyben felismerjük a dolgoktól, emberektől és eseményektől kapott jótéteményeket.³⁶ Ez egy módszer, hogy nap mint nap éljük a szemlélődést, hogy eljussunk a szeretethez, amely annak kérésére ösztönöz

³³ 1536. november 16.

³⁴ Ter 1, 26-30

³⁵ LGY 23

³⁶ LGY 43

minket, hogy rendelkezünk “...minden kapott jó benső ismeretével, avégett, hogy... tudjam szeretni és szolgálni minden dologban az Ő Isteni Fenségét.”³⁷

• Jézus Krisztus meghív minket, hogy Vele legyünk és kövessük Őt

56. Annak megtapasztalása, hogy megváltott minket Krisztus, és hogy megszabadultunk a bűn rabszolgaságából,³⁸ felkelti bennünk a vágyat, hogy álljunk teljes valónkkal az ő szolgálatába, és hogy hallgassuk meghívását a vele való munkára Országának építésére.³⁹ Valóban, az örök Király arra hív minket, hogy vele legyünk és vele dolgozzunk, hogy kövessük Őt szenvedésében és dicsőségében. Jézussal lenni és követni Őt Országának megalapításának munkájában egyetlen és elkülöníthetetlen alternatíva. Követni az Urat azt jelenti, hogy jobban meg akarjuk ismerni, odaadóbban szeretni és szorosabban követni Őt küldetésében.⁴⁰ Ez a Lelkigyakorlatok összes elmélkedésének célja.

57. Ez a Krisztus melletti döntés és az Ő Országáért történő munka jelentik az ignáci lelkiségben a Krisztus teljessége melletti döntést. Megismerni, szeretni és szolgálni fivéreit és nővéreit, ezt jelenti még behatóbban szeretni, és még közelebről követni Krisztust, aki az “igaz élet”⁴¹. Ugyancsak ezt jelenti az Ő dicsérete, valamint az, hogy hozzájárulunk mindennek a Vele és Benne történő kiengesztelődéséhez, mígnem az Atya lesz minden mindenben.⁴²

58. A KÉK-et mindenestől áthatja az alábbi magasztos választás: vágyakozás közelebről követni Jézus Krisztust és munkálkodni Vele az Ő Országának építéséért.⁴³

• A Szentlélek hajt minket a nagyobb hűségre Krisztus követésében

59. Ignác olyan tanító volt, aki a tapasztalatból tanult. Az ő lelkisége nem a tökéletesség elvont elvein alapul, hanem – a közeli és transzcendens – Isten konkrétságán, akit az életben megtapasztalunk. A Lelkigyakorlatot végzőknek fel kell készülniük arra, hogy meghozzák a legfontosabb döntést, “megtalálni azt az életállapotot, amelyet Isten, az Úr kínál fel számunkra”⁴⁴, egy egészen konkrét módszert alkalmazva: szemlélve Krisztus életét, és evvel egyidőben figyelmesnek és ébernek lenni a saját érzéseikre és benső megmozdulásaikra, melyeken keresztül a Szentlélek beszél nekik és mozgatja őket.

60. A vigasztalás, a vigasztalanság és a különféle lelkek megtapasztalása⁴⁵ is alapvető szerepet játszanak az ignáci választások során. Az imacsoport és a választást szolgáló szabályok⁴⁶ ezen

³⁷ LGY 233-234

³⁸ LGY 53. A Lelkigyakorlatok első hetét általában a „bűn hetének” szokták nevezni. Megfelelőbb lenne azonban az „irgalom hetének”, a „megváltás hetének” nevezni. Valóban, ennek az első hétnek a gyújtópontjában Istennek mint Üdvözítőnek és Megváltónak a megtapasztalása áll, valamint önmagunk megtapasztalása - mint aki vétkezett, és akinek megbocsátottak. Ez a kinyilatkoztatás a keresztre feszített Krisztus alakján keresztül mutatkozik meg (LGY 53). Ő előtte állva tanít minket Szt. Ignác feltenni a kérdést: Mit tettem? Mit teszek jelenleg? Mit fogok tenni Krisztusért? Azon ember számára, aki elveszett, vagy önmaga sötét mélységeibe volt bezárva, a megváltás úgy mutatkozik meg, mint egy önmagából kivezető ajtó, mint a másik felé vezető út. A bűn, melyben elvesztünk, vagy amelybe be voltunk zárva, most úgy visszhangzik, mint a szabadság és a megváltás ajándéka, az Örök Király meghívása. Válaszolni erre nem csak a vélemény és az értelem szintjén, hanem teljes önatadással, ez a férfiak és nők felszabadulásának útja.

³⁹ LGY 95

⁴⁰ LGY 104

⁴¹ LGY 139

⁴² 1Kor 15,28

⁴³ AA 4

⁴⁴ LGY 135

⁴⁵ LGY 176

⁴⁶ LGY 135-168; 169-189

tapasztalatok tisztázását és megkülönböztetését célozzák. Ugyanakkor mindig az éppen időszerű tapasztalatokról van szó, és nem elvont vágyakról, emiatt Ignác csak akkor megelégedett, ha *“minden közvetítő nélkül, a Teremtő foglalkozik teremtményével, és a teremtmény a Teremtővel és Úrral.”*⁴⁷

5.1.2. A hivatás megkülönböztetésének szakaszai

61. Ignác beszél az egészséges és jó “élet- és életállapot választás” meghozataláról. Ez a “választás” egy szabad és nagylelkű válasz kell, hogy legyen részünkről Isten “hivatásra vonatkozó hívására”. Ignác megmutatja nekünk annak módját, hogyan tegyük magunkat bensőleg alkalmassá az Úr hívásának meghallására, és hogyan viselkedjünk attól függően, hogy Isten milyen módon hallatja velünk hangját.

62. Két célt különíthetünk el:

► megkülönböztetni az “életállapotot”: a világi életet (a KÉK-ben vagy bárhol másutt), a papságot vagy a szerzetesi életet.

► megkülönböztetni az “életstílust”.⁴⁸ Ennek megtalálásában kulcsfontosságú elem a személy és az ő lehetséges életkörülményei közötti kapcsolat: család, barátok, közösség, tanulmányok vagy munka... Nem minden közeg alkalmas a személyes növekedésre, sem az életstílus megtalálásához szükséges szabadságban való növekedéshez. Meg kellene könnyíteniünk ezt az életstílusok közötti választást, hogy elősegítsük kifejlődését. Gyakran a fejlődés megáll, mert hiányzik a gondoskodás a kezdeti szakaszokban.

63. A hivatás megkülönböztetése egy szakaszokra osztható folyamat, amelyre létfontosságú odafigyelni és megérteni. Ezek a szakaszok nem egyenesvonalúak, hanem a kegyelem és a szabadság dinamikus mozgásai különítik el őket.

64. Mindenekelőtt megfelelő *hozzáállással* kell rendelkezniünk azáltal, hogy sajátos lelki beállítottságokat teszünk magunkévá, amelyek a jó választás előfeltételei:

- ◆ beépíteni magunkba Krisztus ismérveit.⁴⁹
- ◆ Isten akaratával összhangban lévő döntéseket hozni.⁵⁰
- ◆ Istenre összpontosítani érzelmeinket azáltal, hogy Jézust szabad és szenvedélyes szívvel szeretjük:

65. • az “alázatosság első szintjén” az alapvető választáson keresztül: *“...hogy mindenben engedelmeskedem Isten törvényének úgy, hogy ha az életem ezen a földön veszélyben forogna, nem gondolnék arra, hogy egyetlen parancsot is megszegjek... amely halálos bűnbe kötözne.”*⁵¹

66. • az “alázatosság második szintjén” úgy, hogy függetlennek és szabadnak érezzük magunkat minden teremtett dologgal kapcsolatban odáig, hogy ne legyünk képesek semmilyen körülmények között még bocsánatos bűnt sem elkövetni, amiatt, hogy tudatosan ellenállunk Isten hívásának, mégha kicsiny dologban is.⁵²

⁴⁷ LGY 15

⁴⁸ LGY 189

⁴⁹ A két irányadót (LGY 136-148)

⁵⁰ A személyek három osztálya (LGY 149-157)

⁵¹ LGY 165

⁵² LGY 166

67. • az “alázatosság harmadik szintjén”, keresve a **magist** által, hogy egyre inkább azonosulunk a szegény és alázatos Krisztus Lelkével.⁵³
68. Másrészt pedig, figyelmesen kell kutatnunk az Úr akaratának megnyilvánulásait
- ♦ visszatekintve – az Ő jelenlétében – a választás (döntés) tárgyára és minden egyes választási lehetőség előnyeire és hátrányaira a hit fényében;
 - ♦ figyelmet fordítva a lélek megmozdulásaira és azok hatásaira (vigasztalás vagy vigasztalanság) avégett, hogy megkülönböztessük, melyik úton mozgat minket az Úr;
 - ♦ kitartóan imádkozva az Úrhoz azért, hogy ismertesse meg velünk akaratát.

5.1.3. A Lelkigyakorlatokon történő választás (döntés) előkészítése és megerősítése

69. Az ignáci hagyománnyal összhangban a Lelkigyakorlatok alkotják a legmegfelelőbb időt hivatásunk megkülönböztetéséhez. Azonban, ahogyan Ignác ezt jól tudta, nem végezhetjük a Lelkigyakorlatokat jó előkészítés nélkül azzal a szándékkal, hogy kiválasszuk életállapotunkat. Ez az előkészítés indokoltan eltarthat egy bizonyos ideig, de semmiképpen sem a végtelenségig, nehogy maga a választás váljon lehetetlenné. Bár a Lelkigyakorlatok Harmadik és Negyedik hete már a Második hét során hozott választás megerősítésének az ideje, mégis célszerű a szükséges időt rászánni arra, hogy megerősítsük és még kifejezettebbé tegyük az Úr hívását, figyelembe véve, mi történik velünk belül, valamint körülöttünk, a világgal való kapcsolatunk során.

70. Az előkészítés során éppúgy, mint a megerősítés ideje alatt arra hív minket Ignác, hogy helyezkedjünk bele különböző helyzetekbe, amelyeket ő a próbatétel tapasztalatainak nevez, és hogy legyen mellettünk egy lelki kísérő, aki segíthet felismerni az Úr hívását.

5.2. A tapasztalatok vagy próbaidők alkalmazása

71. Ezek a tapasztalatok – mint a választást magában foglaló Lelkigyakorlatokra történő előkészítés – nem csak valóságos szolgálatok, hanem mindenekelőtt lehetővé teszik, hogy a személy olyan alkalmas körülmények közé kerüljön, amelyekben megismerheti Isten új hívásait. Mint a választás előkészítése és megerősítése, lényeges, hogy odafigyeljünk minden lelki megmozdulásra és azok hatásaira, ahogyan Szent Ignác javasolja a jó döntés *második idejében*.⁵⁴

72. Ezekben a tapasztalatokban, amelyek képesek minket mélyünkön megmozgatni,⁵⁵ keressük, hogyan válhatunk sebezhetővé Isten akarata számára úgy a közösségben, mint a közösség segítségével. Ez a sebezhetőség előkészít rá, és következményei megerősítenek minket abban a választásban, melyet hoztunk.

73. A tapasztalatok néhány lehetséges területe:

- Tapasztalatok, amelyekben kapcsolatba kerülünk a szenvedés és a szegénység világával,
- Részvétel olyan apostoli tevékenységekben és szolgálatokban, amelyek a megszokott, védettséget biztosító helyzetektől különböznek, azért, hogy megtapasztaljuk saját képességeinket és szegénységünket, és hogy mindenek előtt képesek legyünk mélységében megélni önmagunk szabad odaajándékozását.
- Tanulmányok folytatása, részvétel képzési programokon letisztult apostoli szándékkal: csak a “lelkek segítéséért”.

⁵³ LGY 167

⁵⁴ LGY 176

⁵⁵ „Ráérezve és megízlelve” (LGY 2)

- Imaiskola mint előkészítés a Lelkigyakorlatok tapasztalatára, lelkivezető segítségével, részvétel lelkinapokon és könnyedebb Lelkigyakorlatokon stb.

74. A tapasztalatok vagy próbaidők és annak a módnak a megválasztása, ahogyan felkínáljuk őket, a hivatástisztázás azon fokától függ, amelyre a személy eljutott. Ezért fontos, hogy vegyük figyelembe az egyén életkorát, miközben tisztázzuk hivatását a KÉK-kel kapcsolatban. Világi felnőttek számára, akik csaknem végleges életállapottal rendelkeznek, a javasolt tapasztalatok különbözőek kell, hogy legyenek a fiatalok számára javasoltakétól, akik esetében a hivatástisztázás az életállapokra vonatkozik.

5.3. Egyéni lelkivezetés

75. A lelkivezetés nem arról szól, hogy tanácsot kérünk, még kevésbé arról, hogy megmondják, mit kell csinálnunk. A lelkivezetés során megosztjuk tapasztalatainkat valakivel avégett, hogy jobban meghalljuk, mit mond, és mit kíván Isten. Alkalmilag a vezető tisztázhat bizonyos kérdéseket, vagy felkínálhat tanácsokat, de ezek csak kivételes alkalmak lehetnek. A lelkivezetés a saját, tényleges hivatás keresésének és megtalálásának nélkülözhetetlen része.⁵⁶ Ez különösképpen hasznos az éves Lelkigyakorlatok elvégzése előtt, illetve azt követően.

B. KÉSZEN ÁLLNI A KÜLDETÉSRE

1. A küldetés jelentése

1.1. Jézus küldetése⁵⁷

76. Az Evangéliumokban, különösképpen Jánoséban, Jézus úgy jelenik meg, mint az Atya Küldötte. Pontosan küldött mivolta az, amely értelmet ad az Ő életének és köztünk való jelenlétének, emiatt nem érthetjük meg másképpen Jézus személyét, csak egyedül küldetésén keresztül, amelyet az Atya bízott Rá. Másrészről a küldetés nem valami Jézushoz tartozó dolog; ez egy ajándék, amelyet az Atyától kapott.⁵⁸

77. Jézus az Atyával teljes közösségben élte meg ezt a küldetést.⁵⁹ Emiatt Jézus legbensőségesebb valósága az, hogy Fiú. Élete az Atyáé, amelyet Atyja adott Neki.⁶⁰ Ez az az élet, amelyet az emberiségnek akar adni, ezért a hívők lesznek azok, akik a Fiú életével élnek.⁶¹

⁵⁶ A lelkivezetés feltételezi mindenekelőtt a kölcsönös bizalmat, amely kifejeződik a szív nyitottságában a lelkivezető felé; továbbá teljes diszkréciót kíván. Az is lényeges, hogy a lelkivezető teljesen magáévá tegye a Bevezető megjegyzéseket (LGY 1-20), továbbá hogy jól ismerje a lelki növekedés folyamatát és az apostoli hivatás követelményeit. Az is fontos, hogy az igazságosság előmozdítása és az interkulturális párbeszéd mint az evangelizáció lényeges dimenziója, része legyen életének.

⁵⁷ A misszió kiindulási pontja a Jézussal megélt kapcsolat. Jézus jelen van nem csak a mi szívünkben, hanem az Ő Testében is, melynek a mi helyi KÉK csoportunk is egy sejtje; továbbá jelen van mindabban, ahova nekünk küldetésünk van: a családban, a barátokban, a munkahelyen, a tágabb közösségben, különleges módon a szükséget szenvedőkben. Következésképpen a misszió étellel és erővel tölt el minket, ha ez a hármas jézusi jelenlét rezonál és egymásra hat: a szívünkben jelenlévő Jézus; a KÉK-csoportunkban jelenlévő Jézus; a mindazokban jelenlévő Jézus, akikhez küldetésünk van.

⁵⁸ „mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem annak akaratát, aki küldött engem” (Jn 6,38; Jn 4,34; 5,30; 9,4-5; 14,24)

⁵⁹ „aki küldött engem, velem van...” (Jn 8,29; 3,35; 17,7-8; 5,19)

⁶⁰ “Mert amint az Atyának élete van önmagában, ugyanúgy megadta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában” (Jn 5,26).

⁶¹ “Amint engem küldött az élő Atya, és én az Atya által élek, úgy aki engem eszik, az is az Atya által él” (Jn 6,57).

78. Jézusnak, a Fiúnak a küldetése az, amit az Atya bízott Rá. Jézus tudta, hogy nem birtokolja ezt a küldetést: nem “magától” jött erre a földre, hanem azért, hogy teljesítse küldetését, mivel az Atya és Ő egy, és teljes közösségben élnek a Lélekkel (Isten Szentháromság és Közösség).⁶²

79. Ennek a küldetésnek pontos célja, hogy minden férfi és nő, akit az Atya szeret, egy legyen a Háromságos egy Istennel: már most is arra vagyunk meghívva, hogy Magának Istennek a teljességében éljünk.⁶³ Jézus az üzenet hordozója, és ugyanakkor maga az üzenet is.⁶⁴

1.2. Az Egyház küldetése

80. Az Egyházba “Isten összehívta azokat, akik hittel tekintenek Jézusra, az üdvösség szerzőjére, az egység és béke princípiumára, és Egyházat alkotott belőlük, hogy ez az Egyház legyen minden egyes ember számára ennek az üdvöt hozó egységnek a látható szakramentuma.”⁶⁵ Az egyház az üdvösség szentsége világunk konkrét történelmében.⁶⁶

81. A Szentlélek tevékenységének köszönhetően az Egyházban maga a Feltámadott és Élő Jézus jelenik meg. Az Egyház ugyanazt a küldetést tölti be, mint a Fiú. Az Egyház a Fiú küldetésének szentsége, aki a Lélektől mozgatva végighalad a történelmen minden létező Krisztussal történő teljes közössége felé, és ugyanazon Lélekben az Atyával megélt élet teljessége felé. Ha nem a Fiú küldetéséért lenne, az Egyház semmi sem lenne, értelmét vesztené.⁶⁷

1.3. A misszió szentségi dimenziója

82. Jézus az Atya szeretetének szentsége; az Egyház, Jézus szentsége, élet és üdvösség az emberiség javára. Az Atya szeretetből eredő hívása Jézusban és az Ő küldetésében teljeseedik be, és abban válik hatékonnyá; Jézus szeretetből születő hívása az Egyházban és küldetésében teljeseedik be és válik hatékonnyá. Az egyház küldetése pedig azok küldetésében bontakozik ki, akiket az Atya szeretete meghívott és egybegyűjtött az Egyház ölében.

83. Minden keresztény mindenekelőtt olyan valaki, akit Isten szeretete megragadott. Ez az Úrhoz való kötődés (a hivatás) konkrét formát ölt, kibontakozik és hatékony lesz, amikor a keresztény megkapja a Lelket, és küldetést kap a világba – a misszióra – az Egyházban és rajta keresztül.

84. Az Egyház minden keresztényre rábízta Jézus küldetését minden egyes karizma sajátosságának megfelelően, melyek a keresztény közösségben születnek. Hogy ez a küldetés valóban létezzen, szükséges, hogy sajátos jelekben fejeződjön ki. Az Atya által adott küldetés rajtunk, Jézus testén keresztül valósul meg. A Jézus által adott küldetés az Egyház tagjain keresztül teljeseedik be. Minden egyes hívő, és a hívők valamennyi csoportjának (közösség, helyi egyház) küldetése látható, az egyes helyzeteknek megfelelő jeleken keresztül valósul meg. A “missziós jelleg” minden egyházi karizmával kapcsolatban annak sajátos módján fejeződik ki.⁶⁸

⁶² Jn 10,30, 38; 11,41-42; 13,1-3; 13,9; 14,20; 16,28

⁶³ „hogy a szeretet, amellyel engem szeretted, bennük legyen, és én őbennük” (Jn: 17,21, 24, 26).

⁶⁴ “Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak általam” (Jn 14:6).

⁶⁵ Lumen Gentium 9

⁶⁶ Lumen Gentium 1

⁶⁷ Jn 17,17

⁶⁸ A világiak társulásainak karizmája létük misszióra irányultságán keresztül fejeződik ki, közösségi megkülönböztetési folyamatnak köszönhetően, valamint egymástól különböző, konkrét formák által. A szerzetesi élet karizmájával kapcsolatban azt mondhatjuk, hogy ez az engedelmességi fogadalomra vonatkozó megkülönböztetési folyamat által fejezi ki sajátos küldetését. Ez mindkét esetben feltételezi Isten akaratának -

85. A misszió magában foglalja, hogy valaki küld, és hogy valakit küldenek teljesíteni Jézus valódi küldetését az Egyházban és az egyház által.

1.4. A misszió prófétai dimenziója

86. Jézus küldetését az újszövetségi írások úgy fejtik ki és értelmezik, mint prófétai küldetést. Jézus *kitüntetett módon* "a próféta"⁶⁹, aki szavain és tettein keresztül (szó és cselekvés) teljesíti a küldetést, melyet az Atya bízott rá. A küldetés nem egyszerűen egy gondolkodásmód, vagy egy világban való létezési mód, hanem inkább sajátos tettek⁷⁰ és szavak⁷¹. Jézus tanítványai arra kapnak meghívást, hogy prófétákká váljanak, ahogyan Jézus tanította őket.⁷²

87. Minden keresztény felszentelést kap⁷³ erre a prófétai küldetésre. Ez a megkenés értelme a keresztelési szertartásban.⁷⁴ A Szentlélek felkeni a megkereszteltet, és eltörölhetetlen lelki pecséttel jelöli meg a személyt.⁷⁵ Evvel a megkenéssel a keresztény ember megismételheti Jézus szavait: "Az Úr *Lelke van rajtam; azért kent föl engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, elküldött, hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és látást a vakoknak, hogy szabadon bocsássam a megtörteket, és hirdessem az Úr kedves esztendejét*".⁷⁶ Így, a kereszttel történő leöntésnek és a krizmával való megkenésnek köszönhetően, a megkeresztelt személy részesedik Jézus Krisztus, a mi Megváltónk és Messiásunk küldetéséből.⁷⁷

1.5. A küldetés étellel teli dimenziója

88. Kereszténynek lenni magában foglalja a tanítványságot, és ezért a prófétai küldetést is; egy küldetést, amelynek sok aspektusa van. Olykor a legfontosabb a remény és az élet értelmének közvetítése a körülöttünk élő férfiak és nők felé, ugyanakkor kétségtelen, hogy ez sok esetben azt fogja jelenteni, hogy félelem nélkül felfedjük az igazságot és beszélünk. Mindez feltételez egy élet- és gondolkodásmódot, egy olyan különleges látásmódot, amellyel a családi, társas, politikai és szakmai életterünkben felmerülő kihívásokkal szembenézünk. Ezért nem elegendő, hogy egyszerűen jelen vagyunk; a keresztények úgy vannak ott, mint próféták, hogy tetteikkel és szavaikkal hirdessék Isten Országának jelenlétét.

mint az Egyház missziójának - keresését és betöltését.

⁶⁹ "…tettben és szóban hatalmas...ő fogja megváltani Izraelt" (Lk 24,19-21; Lk 4,24; Lk 7,16; 13,33; 24,19; Mk 1,22; 6,2; Mt 16,14; 21,11-14).

⁷⁰ „Hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és meggyógyítsanak minden betegséget és minden bajt” (Mt 10,1)

⁷¹ "Atyám, szenteld meg őket az igazságban. A te igéd igazság... azokért is, akik az ő szavuk által hinni fognak bennem" (Jn 17,17, 20; Mk 6,30).

⁷² Mt 10,40-42

⁷³ A felszentelés azt jelenti, hogy Isten magáénak tekinti azt, aki egy sajátos küldetés betöltésére határozza el magát. Az Ószövetségben a királyokat szentelték Istennek úgy, hogy fejüket olajjal kenték meg.

⁷⁴ "A mindenható Isten... felkeni titeket az üdvösség krizmájával, hogy szent népéhez tartozzatok, és tagjai maradjatok Krisztusnak, aki főpapunk, prófétánk, királyunk, és így elnyerjétek az örök életet "(A keresztelési szertartása, olajjal történő megkenés)

⁷⁵ 2Kor 1,21-22

⁷⁶ Lk 4,18-19; Iz 61,1-2

⁷⁷ ChL 13.

1.6. Mária mint a küldetés modellje

89. Isten tervében Mária kulcsszerepet játszik abban, hogy lehetővé tegye Fia küldetését.⁷⁸ Máriát Isten mérhetetlen szeretete választotta ki. Meghívást (hivatás) és küldetést kapott, hogy teljesítse feladatát: életet adjon a Fiúnak a mi világunkért.

90. Mária elfogadta a hívást, és azonnal el is indult (tett), hogy elvigye az örömhírt (szó) Erzsébetnek. A titok befogadása meghatározta életét.⁷⁹ Ő volt, mindenekelőtt, az első hívő, az első keresztény.⁸⁰ Máriában beteljesedett az üdvösséggel kapcsolatos remény és a vágy, miszerint a szegénynek van helye Isten szeretetében. Mária volt "Jahve szegénye"⁸¹, aki tényleges szegénysége közepette reményét egyedül Istenbe vetette. Szegény és egyszerű életstílusa prófétai gesztus volt.⁸²

2. A KÉK küldetésének területe

91. A II. Vatikáni zsinat útmutatásaival összhangban a világiak küldetése a KÉK-ben nem leszűkítő, sem pedig megosztó értelemben értendő. A KÉK küldetésének területe határtalan. Kiterjed az egyházra és a világra, az egyének és a társadalom szolgálatára, arra a törekvésre, hogy minden egyes ember szívét megérintse, és hogy megváltoztassa az igazságtalanság struktúráit azáltal, hogy elviszi az evangéliumot mindenkihez, minden helyzetbe és életkörülmény közé.⁸³

92. A KÉK-hivatás világi természetéből és a világ jelen helyzetéből adódóan – melyet a komoly strukturális igazságtalanságok és az emberiség családja nagy részének (akik szegénységben és nyomorban élnek) mellőzöttsége jellemez –, a szolgálatban, amelynek betöltésére a KÉK meghívást kapott, elsőbbséget élvez az *igazságosság előmozdítása*, a szegények iránti elsődleges elköteleződés fényében.

93. Isten szeretete az, amely arra sarkall minket, KÉK-tagokat, hogy úgy alakítsuk a világot, hogy benne Isten minden gyermeke méltóságban élhessen. Meg kell próbálnunk Jézust látnunk minden férfiban és nőben, mivel Jézus azonosította magát velük, különösképpen a leginkább szükségét szenvedőkkel.⁸⁴ A szabadság és az igazságosság iránti elköteleződésnek annyiban van értelme számunkra, amennyiben Krisztus Lelke készlet rá, mint a hit és a szeretet kifejezésére.

94. Az igazságosságért végzett munka különböző formákat ölt a helyi és kulturális körülményektől, valamint az eltérő szociális és politikai helyzetektől függően. Mindazonáltal ez a prioritás meg kell mutatkozzék a mi életstílusunkban és életszínvonalunkban is. A Lelkigyakorlatokban kérjük a kegyelmet, hogy követni tudjuk Jézust, a szegényt és alázasat, és reményünk szerint meg is kapjuk ezt a kegyelmet az Úrtól. Ezért *hinni* Jézusban azt jelenti, hogy közelebről követjük Őt, osztozni szegénységében azt jelenti: olyan hitéletet élünk, amely előmozdítja az igazságosságot, és előnyben részesíti a szegényeket. Az egyszerű életstílus apostoli szabadságunkat biztosítja, és kifejezi szolidaritásunkat a szegényekkel, valamint hitelt érdemlővé teszi hitünket. Ez a választás nem maradhat elméleti. Ignác a

⁷⁸ ÁA 9.

⁷⁹ Lk 2,19,51

⁸⁰ Lk 1,45

⁸¹ Ez a Magnificat értelme, amely összegyűjti és összegzi minden szegény várakozásait (Lk 1,46-56). Ezt Hanna, egy fiatal nő, éneke ihlette, aki egyedül Isten működésében remélt. (1Sám 2,1-10)

⁸² Lk 10,21; Mt 11,25-27; Mt 10,4

⁸³ ÁA 8.

⁸⁴ Mt 25,31-46

szegénységről beszélve azt kéri a jezsuitáktól, hogy “...mindenki, amikor alkalma nyílik rá, érezze annak valamilyen hatását”.⁸⁵

95. Ezért az igazságosság előmozdítása szerves részét képezi az evangelizáció tágabb összefüggésének, Jézus Krisztus és az Ő Országá hirdetésének.

3. A KÉK-misszió kibontakozása

96. Mint közösség, a KÉK kap egy sajátos (ignáci) karizmát az egyház küldetésének szolgálatára. Ez kifejeződik tagjainak misszióba küldésében, abban, hogy az apostolkodás sajátos formáinak végzésére indítják őket, amely a közös apostoli megkülönböztetés gyümölcse. Nem mindig könnyű ezt megtalálni, de egy dolog biztos: azok, akik döntöttek az ignáci karizma mellett, mindenekelőtt az egyház küldetésének apostolai, és ezért küldi őket a közösség, amely osztozik az ő sajátos hivatásukban. Helyesen gondolják úgy, hogy a közösség kifejezetten küldi őket, és ugyanakkor kíséri is mind az apostoli megkülönböztetésben, mind a küldetésben, amelyben az kibontakozik.

3.1. Egyéni küldetés

97. A másokkal megélt kapcsolatban és az idők jeleire figyelve azok, akik készek rá, arra kapnak ösztönzést, hogy kinyissák szívüket az őket körülvevő világban élők szükségletei felé. Ebből a valósággal megélt kapcsolatból születik meg a személyes meghívás, amely az Úr követésének sajátos útjára vezet.

98. Az Ő követésére szóló meghívás (hivatás) az ezekre a hívásokra adott személyes válaszainkban konkretizálódik. A kezdeti meghívás Jézus követésére sajátos tevékenységekben bontakozik ki. De ahhoz, hogy ezek a tevékenységek tényleges küldetéssé legyenek, szükséges, hogy a közösség felvállalja a meghívást, segítsen felismerni, megkülönböztetni, és végezetül, küldjön minden egyes tagot a misszióba.⁸⁶ Ebben az értelemben talán pontosabb lenne az egyház küldetésébe történő személyes részvételről beszélni.

99. Minden egyes KÉK tag mint világi számára a főbb tevékenységi területeket élete különböző kontextusai (család, politika, szakma, közösség, helyi egyház) jelentik.⁸⁷

⁸⁵ Konstitúció 287 (ÁA 4 és 8)

⁸⁶ Minden prófétai küldetésnél ez a folyamatot zajlik le. Először is Isten lép be váratlanul annak életébe és szívébe, akit küldeni akar népének szolgálatára (hivatás). Ezt követően szívbeli elköteleződéséből és a nép szükségleteiből adódóan a próféta felismeri küldetését, és megvalósítja azt sajátos tettek és szavak segítségével.

⁸⁷ II. János Pál Christifideles Laici Apostoli buzdítása (1988, dec. 30.) alapján jelzünk néhány tevékenységi területet:

“Minden egyes emberi személy sérthetetlen és elidegeníthetetlen méltóságának újbóli fölismerése és másokkal történő elismertetése lényegi, bizonyos értelemben központi és egységesítő feladatot jelent az emberi család szolgálatában, melyre az Egyház s benne a világi Krisztus-hívők hivatottak... Márpedig ha bármely emberi teremtmény személyi méltóságának elismerése, és élethez való jogának védelme mindenki számára egyetemlegesen kötelesség és felelősség, akkor a világi hívők, tudniillik a szülők, a nevelők, az egészségügyi dolgozók és mindazok, akik a gazdasági és politikai életet irányítják, erre egészen sajátos címen kapnak fölhívást.” (ChL 37 és 38)

“A világi Krisztus-hívők társas tevékenységének elsődleges helye a házasság és a család. Ezt a tevékenységet csak azok tudják végezni, akikben él az őszinte meggyőződés, hogy a család egyetlen és pótolhatatlan érték mind a társadalom, mind maga az Egyház számára.” (ChL 40)

“A szeretetet, amely a személyt szereti és szolgálja, nem lehet elválasztani az igazságosságtól; a maga módján mindkettő a személy jogainak teljes elismerését követeli, akire az egész társadalom összes struktúrájával és intézményével rendelve van.”...

“A világi Krisztus-hívők, annak érdekében, hogy - a már említett személynek és társadalomnak szóló szolgálat által - a világot keresztény szellemben átforgalmazzák, semmi módon nem mondhatnak le a "politikai életben" történő részvételről, vagyis arról a sokrétű és szerteágazó gazdasági, társadalmi, törvényhozói, adminisztratív és

3.2. A csoport missziója

100. A cselekvés nemcsak személyes, hanem csoport-szinten is lehetséges a körülményeknek megfelelően, és a közösség tagjai által felismert szükségletek szerint. Ezek az apostoli tevékenységek egyben mindenkinek az Úrtól kapott személyes hivatásának kifejeződése is. Ebben az esetben a közösség – mely felvállalja és segít megkülönböztetni a csoport tevékenységét – ilyen vagy olyan módon gondoskodik arról, hogy a tevékenység küldetésévé váljék. Emiatt beszélhetünk *az egyház küldetésében való csoportos részvételről*. A csapatban Isten kegyelmével végzett munka nagyobb apostoli hatékonysághoz vezet.

101. Ahogyan az egyház intézményei felismerik hiányosságait, érezni fogják az egymás közötti együttműködés szükségességét Jézus küldetésének szolgálatában, valamint annak szükségét, hogy hívők vagy nem hívők más társulásaival együtt dolgozzanak, amelyek a szükséglet szenvedők szolgálatára köteleződtek el. A keresztények számára az egyházban végzett küldetés gyakran a közösségvállalást jelenti – személyes vagy csoport szinten – a hívőkkel és a nem hívőkkel egyaránt.

3.3. Közös küldetés

102. A KÉK közösségi küldetése az, amelyet Krisztus bízott a KÉK-re, mint egyházi társulatra. Ez a küldetés válasz, amelynek meghozatalára a KÉK hívva érzi magát a jelen kor nagy szükségleteivel és vágyakozásaival kapcsolatban. Ez az ő útja, amelyen hirdeti Isten szeretetének örömhírét a jelen történelmi korban. A közös küldetés konkretizálása az apostoli prioritások és a cselekvés irányvonalainak megállapításával történik.

103. Ez nem azt jelenti, hogy minden KÉK tagnak ugyanazt kellene tennie. Közös a küldetés, a feladatok különfélék. Ez nem csak a küldetés eredete, hanem iránya miatt is így van. Mindnyájan, mindenki a maga módján ugyanazon értékekre törekszik, ugyanazokat a célokat

kulturális munkáról, melynek célja szerves és intézményes módon a közjó előmozdítása... Mindenkinek és minden egyes személynek joga és kötelessége részt venni a politikai életben, bár ez különböző, egymást kölcsönösen kiegészítő formákban, fokozatokban, feladatokban és felelőségekben jut kifejezésre. Az egyéni történet, hatalomimádat, önzés, korrupció, melyeket gyakran hangoztatnak vádként a közügyekben tevékenykedő vagy képviselőiséget vállaló, az uralkodó osztályhoz tartozó, a különböző politikai pártokhoz csatlakozó emberekkel kapcsolatban, valamint az az igen elterjedt vélemény, ami a politikát az erkölcsi veszély szükségyszerű helyének tekinti, semmiképpen sem igazolhatja a keresztények közügyekkel szembeni kételkedését vagy tartózkodását.”

...” Ezenkívül a személy és a társadalom érdekében végzett politikai tevékenység állandó szabálya az igazságosság védelme és előmozdítása; igazságosságon értve azt az "erényt", melyre mindenkit nevelni kell, és azt az erkölcsi "erőt", mely föltételezve a személyi méltóságot, segít minden közösséget és egyént jogainak és kötelességeinek érvényesítésében.” (ChL 42)

„A világi Krisztus-hívők a gazdaságban és a munka területén ma végbemenő átalakulások közepette elsősorban törekedjenek megoldani a munkanélküliség nagyon súlyos kérdéseit; próbáljanak fölülkerekedni a rossz munkaszervezésből származó igazságtalanságokon; törekedjenek arra, hogy a munkahely a személyek közösségévé váljon; a személy alanyiságát és részesedési jogát tartsák tiszteletben, hogy a szolidaritás új formái bontakozzanak ki a közös munkát végzők között; ösztönözzék a vállalkozások új formáit, s vizsgálják fölül a kereskedelem, a kamat és kölcsön rendszereit, valamint a technológiák cseréjét.” (ChL 43)

„Minden egyes világi Krisztus-hívőnek az "Egyház tagjának" kell éreznie önmagát, akire éppen ezért sajátos föladat van bízva a közjó szolgálatára, akit senki nem helyettesíthet, s ő maga senkit meg nem bízhat önmaga helyett. Ha ez így van, akkor teljesen igaz a Zsinat megállapítása az egyes személyek apostolkodásának föltétlen szükséges voltáról: «Az igazi keresztény életből mint bővizű forrásból fakadó (vö. Jn 4,14) egyéni apostolkodás a világiak egész apostolkodásának kiindulópontja és föltétele, még a közösségben végzett apostolkodásnak is, és semmivel sem pótolható. Erre a mindenkor és mindenütt hasznos, bizonyos körülmények közt pedig egyedül megfelelő és lehetséges apostolkodásra minden rendű és rangú világi keresztény hivatott és kötelezve van, még akkor is, ha társulatokban való apostoli munkára nincs alkalma vagy lehetősége.»” (II. Vatikáni Zsinat, Dekrétum a Világiak apostolkodásáról) (ChL 28)

követi, és ugyanazon dolgokat részesíti előnyben. Az *egyház küldetésében való közös részvételről* beszélhetünk.

4. Megtalálni küldetésünket a KÉK-ben

104. Az ignáci képzés folyamatában a kiindulási pont a valóságos világ. Mindnyájan meghívást kaptunk arra, hogy szembesüljünk világunk fájdalmával, szegénységével és “gyötrődéseivel”⁸⁸. Ez igaz mindenekelőtt a fiatalokra. Ignác egy klasszikus kifejezést használ erre a fajta tapasztalatra. “Probációról”⁸⁹ beszél. Ezek a tapasztalatok megérintik azokat, akik átéli őket, és megengedik nekik, hogy újfajta szemlélettel tekintsenek világukra. Ezek a probációk olyanok, mint a “szentségek”, melyek mélyen megjelölik az embert. Hasznos lenne a KÉK számára, ha keresné a reális útjait annak, hogy ily módon tapasztalja meg a világot.

105. A valóságnak ilyenfajta “megkeresztelésén” keresztül – mely több, mint egy egyszerű társadalmi elemzés – lehetséges szert tenni egy sajátos érzékenységre az *idők jeleivel* kapcsolatban.

106. Másrésztől annak érdekében, hogy megtaláljuk küldetésünket a KÉK-ben, fontos késznek lennünk szolgálni a helyi és az egyetemes egyházat. Így jártak el mindig Ignác és társai is.

107. Ha valaki mindig figyelmes az *idők jeleire*, és kész szolgálni az egyházat, fogékony a különleges hívásokra, akkor ezek a személyes és közösségi apostoli különbségtételnek köszönhetően átalakulnak küldetéssé. Ugyanakkor nem szabad elfeledkeznünk arról sem, hogy a különbségtétel első lépése – annak érdekében, hogy szabadon és szeretetből tudjunk választani – az indifferencia (közömbösség).

108. A megkülönböztetés teljes folyamata – amellyel “keressük” Isten akaratát a mi küldetésünkre vonatkozóan – igényli, hogy gondosan ügyeljünk a személy és a csoport ritmusára az egyéni kísérők és a csoportvezetők segítségével.

4.1. Apostoli megkülönböztetés

109. Az apostoli megkülönböztetés az érett keresztény intelligens és szemlélődő Lélekre figyelése mindenféle elköteleződésében: a családi és munkahelyi életben, valamint más utakon, melyeken Isten megmutathatja akaratát, így a szakmában, a társadalomban és az egyházban is. A cél keresni és megtalálni Isten küldetésünkre vonatkozó akaratát. Ahhoz, hogy valaki keresse az isteni akaratot, szívének ugyanazzal a tűzzel kell lángolnia, amely Jézus Szívében is égett.⁹⁰ Ugyanakkor az ember szabad bizalommal is kell, hogy éljen. Röviden szólva, az embernek késznek kell lennie Isten nagyobb dicsőségét és az egyetemes jót választania.

Abban az esetben, ha a megkülönböztetés folyamata közösségben történik – amely a KÉK-nek nagyon is sajátos vonása – a következő elemeknek jelen kell lenniük:

⁸⁸ LGY 203.

⁸⁹ Ahhoz, hogy megértsük az ignáci képzés folyamatát, nem elegendő ismerni a Lelkigyakorlatokat. Ignác tapasztalatok sorát javasolja, amelyek közül az első a “körülbelül egyhónapos Lelkigyakorlatok”..., a “második kórházi szolgálat”..., a “harmadik zarándokolni egy újabb hónapon át pénz nélkül”..., a “negyedik különböző, alábecsült és megalázó hivatalok betöltése”..., az “ötödik a keresztény tanítás közvetítése más, egyszerű és nyers emberek felé” (Konst. 65-69). Világos, hogy ez a folyamat nem alkalmazható a KÉK esetére, de az ignáci intuíció igen. Ignác szeme előtt Jézus önküürésítése lebegett, mint kulcs az üdvösségre vonatkozó küldetésének megértéséhez. (Fil 2,1-től.)

⁹⁰ Lk 12,49; Fil 2,5

4.1.1. Személyes és közösségi imádság

110. A megkülönböztetés elejétől a végéig egy imádságos út. Emlékezve arra, miszerint arra lettünk teremtve, hogy *“Istent, a mi Urunkat dicsérjük, tiszteljük és szolgáljuk”*⁹¹, *“szükséges imádkoznunk és gyakorolnunk a személyes és a közösségi megkülönböztetést... avégett, hogy keressük és megtaláljuk Istent minden dologban”*.⁹² *“Nagy bátorsággal és nagylelkűséggel”*⁹³ akarjuk kérni Urunktól a rendelkezésre-állás és akarata ismeretének ajándékát abban a világban, amelyben élünk. Imádságban kérjük ezt, mint ami napi személyes imánk fontos része, és amit közösségi találkozásainkon is megismétlünk a megkülönböztetés teljes folyamata során.

4.1.2. Erre a világra tekintve, amelyben élünk

111. Felismertük, hogy az egész világ az a hely, ahol találkozhatunk Istennel. Emiatt alakítunk ki kapcsolatot mindavval, ami körülvesz minket azért, hogy felfedezzük abban Isten hívását. Abból adódóan, hogy lehetséges küldetésünknek nincsenek határai,⁹⁴ nem szűkíthetjük le a világunkra irányuló tekintetünket, amelyben keressük küldetésünket. Az Úr szól hozzánk a közösségünkben, annak jelenén és múltbeli történelmén keresztül, az egyházban és országunkban.⁹⁵ Ez az, ahogyan látjuk Őt működni rajtunk keresztül a személyes⁹⁶ és a testületi vagy csoportos apostolkodásban.⁹⁷ Azok a szükségletek, amelyeket ma az egyházban és a világban látunk, szintén az Úrtól jövő hívások. Jobban szeretnénk válaszolni ezekre, tudva, hogy *“a szeretetnek inkább tetteiben kell megmutatkoznia, mint szavakban”*.⁹⁸

4.1.3. A mi ignáci karizmánk

112. Mint közösség, jól tudjuk, hogy közös hivatásunk, karizmánk és megkülönböztetési stílusunk a Lelkigyakorlatokban gyökerezik, és a KÉK Általános Alapelveiben fejeződik ki. Életünk értelmetlen lesz, ha nem éljük és keressük *“mindenben és minden által Isten, a mi Urunk nagyobb dicséretét és dicsőségét”* (LGY 189). Emlékezzünk, hogy *“életünk lényegileg apostoli”*, és hogy *“a KÉK küldetésének területe nem ismer határokat”*. *“Mint Isten zarándok népének tagjai, Krisztus küld minket, hogy legyünk tanúságtevői minden nép előtt hozzáállásunkkal, szavainkkal és tetteinkkel”*.⁹⁹

4.1.4. A lelki megmozdulások

113. Szt. Ignác megtanulta felismerni a belső és lelki megmozdulásokat. Önéletrajzában számol be arról, hogy míg loyolai házukban volt, *“szemei kissé kinyíltak, és elkezdett rácsodálkozni a különbözőségekre, valamint reflektálni rá, a tapasztalatból megtanulva, hogy egyes gondolatok szomorúvá, mások jókedvűvé tették. Apránként egyre világosabbá vált számára a különbség a lelkek között, amelyek megmozgatták: egyesek az ördögtől valók, mások Istentől.”*¹⁰⁰

⁹¹ LGY 23

⁹² AA 5

⁹³ LGY 5

⁹⁴ AA 8

⁹⁵ Lásd, amit mondtunk a „próbációkkal” kapcsolatban, amelyeket Szt. Ignác javasolt.

⁹⁶ AA 8a

⁹⁷ AA 8b

⁹⁸ LGY 230

⁹⁹ AA 8

¹⁰⁰ Önéletrajz 8.

114. Majd Manrézában, a Lelkigyakorlatok eredeti megtapasztalásának idején még jobban tudatosította a lelki megmozdulások különbözőségét, és azt, hogyan értelmezzük ezeket az Úr akaratának megismerése érdekében. A Lelkigyakorlatok iskolájában formálódva előrehaladhatunk ebben a tanulási folyamatban, hogy még tudatosabbak legyünk, és megtanulhatjuk biztosabban értelmezni ezeket a belső megmozdulásokat, melyek a minket körülvevő világ szemlélése közben bukkannak fel. Mindez képessé tesz minket megismerni, mit kíván tőlünk – mint egyénektől, vagy közösségtől – az Úr.

4.1.5. Csoportfolyamat

115. A közösség minden egyes tagja megtapasztalja ezeket a belső megmozdulásokat az imádságban és a mindennapi életben. Ezek a tapasztalat részét képezik, és mint ilyeneket, nyitottan meg is osztunk egymással. Az, hogy tudatában vagyunk ezeknek, és hogy lelkileg tudjuk őket értelmezni, képessé tesz minket arra, hogy felismerjük, vajon reakcióink a minket körülvevő és a számunkra látható világra *Isten nagyobb dicsőségére és szolgálatára* vezetnek-e minket.

116. Ez feltételezi, hogy a csoport mélyen gyökeret vert a kölcsönös bizalomban, és hogy a vezető segítségével fogékonnyá válhat magának a csoportnak a dinamikus belső folyamataira. A folyamatos nyitottság a másokra – amely a meghallgatáson keresztül valósul meg – fontos lesz, elkerülve mindenféle vitát, kivéve azt az esetet, ha maga a megkülönböztetés folyamata ezt kifejezetten igényli.

117. Ezek az elemek az apostoli megkülönböztetés lényegéhez tartoznak, ezért célszerű, hogy a folyamat teljes egésze alatt jelen legyenek. Ahogyan említettük, szükséges egy jó közösség-vezető folyamatos segítsége. Hasonlóan az egyéni apostoli megkülönböztetés folyamatához, itt is ajánlott egy tapasztalat lelki vezető támogatása.

4.2. Apostoli megkülönböztetés mint folyamatos magatartás

118. Ezek az elemek ilyen vagy olyan módon, mindig jelen vannak a KÉK-tagban, aki az apostoli megkülönböztetést, mint állandó magatartást kívánja élni. Ez a “szeretet elérését szolgáló szemlélődés” gyümölcse a Lelkigyakorlatok végén¹⁰¹: *“egyfajta benső ismerete mindannak a nagy jónak, amelyet Istentől kaptam azért, hogy mély hálára indítva, képes legyek szeretni és szolgálni az Ő Isteni Főlségét minden dologban”*. Ettől a hálás szeretettől mozgatva hív minket Szt. Ignác arra, hogy mindig keressük Isten jelenlétének és működésének nagyobb tudatosságát életünkben.

119. Emiatt az *examen* az egyik legjelentősebb tevékenység, amelynek köszönhetően az apostoli megkülönböztetés – mint egyfajta habitus – egyre teljesebben részünké válik.¹⁰² A Lelkigyakorlatok az *examen* különböző típusait javasolja. Ezek között szerepel az *Általános examen* (vagy a nap felülvizsgálata), amely segítségünkre van, hogy “szeressünk és

¹⁰¹ LGY 230-237.

¹⁰² A Lelkigyakorlatok egyik alapvető dinamikája a folyamatos meghívás arra, hogy imádságban reflektáljunk személyes tapasztalataink egészére avégett, hogy képesek legyünk megkülönböztetni, merre vezet minket Isten Lelke. Ignác úgy kéri az emberi tapasztalatra történő reflexiót, mint nélkülözhetetlen eszközt ahhoz, hogy felismerjük annak érvényességét, hiszen a körütekintő reflexió nélkül csupán megtévesztő illúzióink lehet, valamint ha nem vesszük figyelmesen szemügyre, az egyéni tapasztalat jelentősége elhalványulhat, vagy egészen csekély lesz. Csak a tapasztalatra történő megfelelő reflexiót, valamint jelentőségének és az életre vonatkozó következményének bensővé tételét követően tudunk szabadon és bizalommal lépni az előrehaladásunkra vonatkozó helyes döntés felé. Ez elősegíti annak a személynek a teljes és egységes fejlődését, aki keresi, hogyan töltheti be nagyobb hűséggel Istentől kapott küldetését. Szt. Ignác számára a reflexió a középpont a tapasztalattól a cselekvés felé. Ez a folyamatos kölcsönös kapcsolat, amely a tapasztalat, a reflexió és a cselekvés között áll fenn, az ignáci képzési folyamat kulcsa.

szolgáljunk minden dologban”, emlékezve arra, hogy “a szeretetnek inkább a tettekben, mintsem a szavakban kell megmutatkoznia”. Ignác számára a nap felülvizsgálata ténylegesen olyan beszélgetés, amelyet eltölt az alázatos hála, és tele van hittel, reménnyel és szeretettel.¹⁰³

120. Köztudott, hogy aki ezt a “lelkigyakorlatot” végzi, az apostol, aki Magával Jézussal dolgozik együtt a nap teljes ívében, az Országról szóló elmélkedésnek megfelelően: “*aki velem akar jönni...*”¹⁰⁴, és aki a nap végén beszélni kíván arról, amit az Úr véghezvitt mindezidő alatt, “*ahogyan az ember a barátjával beszélget*”.¹⁰⁵ A küszöbön álló nap számára pedig ez egy imádság a kegyelemért, hogy minden pillanatát Jézus küldetésében osztozva élhessük meg.

121. Ennélfogva azok számára, akik az apostol nyomdokain járnak, törekedve arra, hogy az Úr oldalán maradjanak, az examen teljes mértékben nélkülözhetetlen megállást jelent, amely lehetővé teszi számukra, hogy távlatokban szemléljék napi útjukat, és összegyűjtsék erejüket, hogy megújult erővel és világossággal fogjanak neki a következő napnak. Mindenekelőtt az examen hűségese gyakorlása nélkülözhetetlen ahhoz, hogy “*a cselekvésben szemlélődő*” ember kialakuljon, aki keresi és megtalálja Istent minden dologban.

4.3. Az apostoli megkülönböztetés kritériumai

122. A KÉK Általános Alapelvei hangsúlyozzák az apostoli megkülönböztetés szükségességét.¹⁰⁶ Ez a dokumentum néhány kritériumot is ajánl, melyeket Szt. Ignác írásai ihlettek, amelyek szolgálatunk és sajátos küldetésünk kiválasztását segítik.

Mindent, ami Ignácól jut el hozzánk, ebben az esetben az apostoli megkülönböztetést, a “**magis**” (a **legcélravezetőbb**) fémjelzi. Buzgósága Isten nagyobb dicsőségéért készíti arra, hogy keresse mások segítségével a legcélravezetőbb eszközöket.

123. A legmegfelelőbb eszközök felismerése Krisztus Lelkében történik, ugyanis Krisztus életét szemlélve felismerjük, hogy mely belső indíttatások származnak ugyanabból a Lélekből.

Ezeket a szabályokat már tárgyaltuk a személyes hivatás választásával kapcsolatos szakaszban. Ez egy folyamat, amely érinti a szívet, nem kevésbé az értelmet. Ignác mindazonáltal javasol néhány ésszerű kritériumot (vö. *Három alkalmas idő a választáshoz* LGY 175) avégett, hogy felfedezzük a nagyobb szolgálatot, amellyel a különleges helyzetben lévő felebarátunk felé fordulhatunk.

124. Az apostoli megkülönböztetés ignáci kritériumai nem csak a Lelkigyakorlatokon alapulnak, hanem mindenekelőtt az *Önéletrajzon*, ahol a személyes út és fejlődés szemléletes bemutatása történik, és a *Leveleken*, ahol Ignác stratégiákat javasol meghatározott célok érdekében, illetve eszközöket ajánl azok eléréséhez. A *Társaság Konstitúciójában*¹⁰⁷ Ignác

¹⁰³ Az examen néhány típusára találunk javaslatokat a Lelkigyakorlatos könyvben: az „Ötödik utasítás” (LGY 77); az „Imádkozás első módja”, amelyet tekinthetünk egyfajta examen-imának (LGY 241); a „Részleges examen” (LGY 24-31); és a Lelkigyakorlatokkal, valamint a Kiegészítő megjegyzésekkel kapcsolatos examen (LGY 90, 160, 207); az Általános Examen (LGY 32-43). Ld. a „Nap felülvizsgálata” kiegészítő anyagban.

¹⁰⁴ LGY 95.

¹⁰⁵ LGY 54

¹⁰⁶ “A közösség – főleg az élet felülvizsgálata, és a személyes, valamint közösségi megkülönböztetés által – segít bennünket, hogy apostoli elkötelezettségünket az élet minden területén megéljük, és mindig nyitottak legyünk arra, ami sürgetőbb és egyetemesebb. Arra törekszünk, hogy életünk leghétköznapibb részleteinek is apostoli értelmet adjunk” (ÁA 8). “Mivel a Keresztény Élet Közösségének célja, hogy Krisztussal együtt munkálkodjék Isten Országának megvalósulásán, minden egyes tag hivatása, hogy tevékeny legyen az apostoli szolgálat széles területén. Az egyéni és közösségi apostoli megkülönböztetés a rendes útja annak, hogy felfedezzük, hogyan tudjuk Krisztus jelenlétét konkrétan elvinni a világunkba.” (ÁA 12b)

¹⁰⁷ Konstitúció 618, 622...

szisztematikusan bemutatja a szolgálatot teljesítők kiválasztásának kritériumait.¹⁰⁸ Ezek a kritériumok segítségünkre lehetnek nekünk a KÉK-ben ahhoz, hogy megállapítsuk a magunk apostoli küldetését¹⁰⁹; például hogy a KÉK tagoknak nyitottnak kell lenniük arra, ami *sürgetőbb és egyetemesebb*.

¹⁰⁸ Az egyetemes és legtartósabb jó: “globálisan gondolkodni, helyileg cselekedni”; más szavakkal kifejezve: “inkább struktúrákat, mintsem alkalmi eseményeket erősíteni”, olyan tevékenységeket és szolgálatokat kibontakoztatni, amelyek megsokszorozódhatnak vagy megismétlődhetnek a résztvevőknek köszönhetően.

A legnagyobb szükség és sürgető kérés: oda menni, ahol nincs más; ahol azok, akiknek ott kellene lenniük, kevésbé, vagy egyáltalán nem törődnek kötelességeikkel.

A legfőbb jó: “multiplikátorok” képzése; kommunikációs hálózat létrehozása annak tudatában, hogy mi egy világméretű család vagyunk.

¹⁰⁹ ÁA 8c

II. A KERESZTÉNY ÉLET KÖZÖSSÉGE (KÉK)

125. A KÉK mindenekelőtt arra hivatott, hogy néhány sajátos vonással és tulajdonsággal rendelkező keresztény közösség legyen. Annak érdekében, hogy jobban megérthessük a KÉK mint közösség megkülönböztető jegyeit, elsőként röviden megvizsgáljuk azt a sajátos folyamatot, amelyen haladva a közösség növekszik és érik, majd ezt követően arra térünk rá részletesebben, hogy milyen szerepet játszik tagjai növekedésében ésérésében.

A. A KÉK MINT KÖZÖSSÉG FEJLŐDÉSE

126. A bibliai hit megmutatja, hogy Isten nem csak egyéneket hív meg, hanem közösségeket is útnak indít, amelyek lehetnek szerzetesi közösségek vagy világiak, mint a KÉK.

127. Ezért – a Lelkigyakorlatokat úgy tekintve, mint lelkeségünk “sajátos forrását” – a KÉK, mint csoport, az üdvösség történetét éli meg, hasonlóan az egyének útjához. A közösség ígéretes pillanatok és a meghívás, valamint a bizalommal és reménnyel történő előrehaladás idejét éli meg. Kríziseket él át, amelyekben úgy érzi, távol van Istentől, de visszafordul Hozzá, és érzi elfogadó szeretetét.

Olyan tapasztalatokat él át, amelyekben Isten újjáteremti a szeretetet: a kiengesztelődésben és a kölcsönös elfogadásban; valamint olyan időszakokon megy keresztül, amelyekben Isten hívásának megkülönböztetése történik avégett, hogy növekedjék, mint apostoli megkülönböztetésre képes közösség.

128. Ez a fejlődés általában avval kezdődik, hogy a tagok szeretnének olyan *közösséggé* válni, melynek tagjai *barátok az Úrban*. Ez az első cél irányt ad a csoportnak, és megteremti a szükséges alapokat a közösségi fejlődéshez. Ahhoz, hogy a közösség kezdetétől fogva helyesen élhesse az “Úrban barátok” gazdagságát, szükséges, hogy tagjai valódi istentapasztalatot éljenek meg benne.¹¹⁰

129. A kezdeti időszakot követően, amikor a közösség tele van reménnyel, elérkezhet a krízis és a feszültségek, valamint a kollektív bűn időszaka. Ebben a szakaszban lényeges, hogy a vezető segítse a tagokat abban, hogy úgy tekintsék és éljék meg ezeket a pillanatok, mint a Krisztusban és a Vele történő növekedés, megtisztulás és kiengesztelődés idejét (a Lelkigyakorlatok Első hete).

130. Ennek a tapasztalatnak köszönhetően egy új vágy kezd kibontakozni a közösségben: egységben lenni Krisztussal az Ő világ felé szóló küldetésében, és egyre teljesebben a mellette történő döntés fényében vezetni életünk vonalát (A Lelkigyakorlatok Második hetétől kezdve). Szükség lesz rá, hogy kapcsolatba legyünk a szegényekkel, a kirekesztettséggel és világunk más fájdalmas helyzeteivel, továbbá szükség lesz a Lelkigyakorlatok – személyre szabott és teljes – gyakori megélésére, amennyiben ez lehetséges. Ez a *hívás megkülönböztetésének* ideje (fiatalok számára az életállapot, szakma stb. megválasztásáé, a felnőtteknek az élet megújításáé), majd önmagunk – úgy személyként, mint közösségként – kinyílásának ideje a folyamatos apostoli megkülönböztetésre Krisztus követésében.

131. Ennek következtében a közösség *apostoli közösséggé* válik, amelyet felnőttek alkotnak, “*akik Jézust akarják közelebbről követni, és Vele dolgozni Országának építésében, továbbá*

¹¹⁰ “Gyakorlatilag ez az Eukarisztiában történő részvételt jelenti, amikor csak lehetséges; aktív szentségi életet; a személyes imádság napi élését, különös tekintettel a Szentírás alapján; a megkülönböztetést életünk naponkénti felülvizsgálatával, és amennyiben lehetséges, a rendszeres lelkivezetést; évenkénti benső megújulást lelkeségünk forrásai alapján; és az Isten Anyja iránti szeretetet.” (ÁA 12a)

akik felismerték, hogy a Keresztény Élet Közössége az ő sajátos hivatásuk az egyházban¹¹¹; következképpen végleges elköteleződést vállalnak benne. A csoport tagjai segítik egymást apostoli buzgóságuk ébren tartásában, és hogy azt az értékes szolgálatot nyújtsák, amelyet az egyház elvár tőlük.

132. A közösség nem csak úgy tekint magára, mint apostolok közösségére – amely olyan személyekből áll, akik többé-kevésbé elkötelezettek személyes küldetésükben – hanem, mint olyan apostoli közösségre, amelynek tagjai amellet, hogy elhivatottak saját, különböző feladataik elvégzésére, megosztják életüket, és azt az utat, amelyen járva teljesítik küldetésüket. Ők együtt is megkülönböztetik egymás küldetésének célját és tartalmát. Őket a közösség küldi, és – annak segítségével – ki is értékeli, hogyan járnak Krisztus követésében, akit az Atya küldött.

133. Felnőtt korban a legfontosabb küldetés rendszerint a “család”. A közösségre szánt időt pontosan, komolyan kell levezetni. A közösségi alkalmakat és eseményeket úgy kell megszervezni, hogy annak “küldetésére” vonatkozzanak. A közösség ritmusa nem lehet ugyanaz, mint a korábbi szakaszokban, amikor a tagok még alakulóban voltak (emberi, szakmai és keresztény szempontból). Ebben a szakaszban kreativitásra és rugalmasságra van szükség.

B. A KÉK KÖZÖSSÉG SAJÁTOSSÁGAI

1. Életközösség

134. *"Avégett, hogy tagjainkat hatékonyabban készítsük fel az apostoli tanúságtételre és szolgálatra, különösképpen saját mindennapi környezetünkben, közösségeket hozunk létre azokból, akik erős vágyat éreznek arra, hogy életüket teljes egységbe hozzák keresztény hitükkel, karizmánknak megfelelően."*¹¹²

135. A KÉK-hivatás közösségi: a közösség támogatásával éljük meg. Az egyénnek a Világközösség felé történő elköteleződése a konkrét közösségen keresztül fejeződik ki, melyet szabadon választ¹¹³, és amely legfölbbe húsz főt számlál, akik általában hasonló élethelyzetben vannak.¹¹⁴ Ennek a közösségnek minden tagja – akik barátok az Úrban – meghívást kap arra – mint munkatárs Krisztus küldetésében –, hogy kísérje a többiek személyes és élethivatásuk megkülönböztetésében.¹¹⁵ Azt is mondhatjuk, hogy a közösség egy kitüntetett út, amelyen keresztül a KÉK átülteti az ignáci lelkiséget és az apostoli szolgálatot tagjai életébe.¹¹⁶

136. A KÉK “Krisztusban összegyűlés, az Ő misztikus Testének egy sejtje”, amely a hiten és a közös hivatáson alapul, mintsem csupán a természetes vonzódáson. *"Egymáshoz kapcsol minket a közös elköteleződés, a közös életforma, továbbá a Mária – mint anyánk – iránti megbecsülésünk és szeretetünk."*¹¹⁷

137. Maga a közösség, amennyiben a csoport éli a tagjai közötti és a másokkal való egységet, tanúságot tesz Krisztus Örömhíréről a világ előtt.

¹¹¹ ÁA 4

¹¹² ÁA 4.

¹¹³ ÁA 7

¹¹⁴ ÁN 39b

¹¹⁵ ÁA 12c

¹¹⁶ ÁA 11

¹¹⁷ ÁA 7.

138. Néhány kivételtől eltekintve a csoport tagjai nem élnek vagyonszövetségben és egy fedél alatt. Ennek ellenére a KÉK mégis egy *életközösség*, ugyanis “*szeretetben és cselekvésben megmutató egység*”¹¹⁸, mivel tagjai elkötelezettek abban, hogy:

- ♦ kövessék ugyanazon sajátos hivatást az egyházban és magukévá tegyék az ebből fakadó életstílust;¹¹⁹
- ♦ megosszák problémáikat, törekvéseiket, terveiket, valamint életük különböző aspektusait, és segítsék egymást ezen az úton, hogy keresztény hitüket a maga teljességében éljék meg.¹²⁰
- ♦ segítsék egymást – a szolidaritás szellemében – lelki és anyagi szükséghelyzetükben;
- ♦ felvállalják a közös küldetést eltérő szociális háttérük, életkoruk, személyiség típusuk vagy feladataik ellenére is.¹²¹

139. A KÉK képzési folyamatának velejárója a tagok kölcsönös támogatása az apostoli és lelki növekedés terén azáltal, hogy törekszenek egységbe hozni hitüket és életüket. A közösség hathatósan viszi tovább a Lelkigyakorlatok által elindított belső folyamatokat¹²², így segítve elő, hogy a tagok még felkészültebbek legyenek az apostoli tanúságtételre és szolgálatra.¹²³

140. A KÉK közösség segíti minden egyes tagjának emberi, lelki és apostoli kibontakozását, különösképpen az alábbiakon keresztül:

- ♦ a közösség által felvállalt apostoli tevékenységek, és a közösség elköteleződése a közös küldetésben,
- ♦ a tagok (sajátos módon a felnőtt tagok) életükkel történő tanúságtétele,
- ♦ a fejlődést elősegítő alkalmak, úgymint megosztó imádságok, általános examen, közösségi megkülönböztetés és csoportos témafeldolgozás,
- ♦ a csoport élete és a csoportmunka segítik fenntartani a belső szabadságot és a másokra való nyitottságot, a megértés és a megbocsátás képességét, a saját vágyainkról történő lemondás készségét, valamint a mások szükségletei iránti érzékenységet, illetve a készséget válaszolni mindezekre.
- ♦ a helyi, regionális, nemzeti és világ közösségnek tett szolgálat.

141. Ennek az életközösségnek legkonkrétabb kifejeződése a *találkozó*, amelyet hetente, vagy kéthetente tarthatnak. A rendszeresség szükséges ahhoz, hogy a csoport valóban növekedhessen.¹²⁴ Ezek az összejöveteleken a KÉK képzésének és tevékenységeinek lényeges elemei jelennek meg, amelyek megfelelnek egy olyan közösségnek, amely misszióban él, és amely elkötelezett a szolgálatban. A csoporton belüli kötelekeket megerősíti a tagok kölcsönös, mélyebb megismerése, valamint a szeretet és a szolgálat egymás iránt kifejezett gesztusai.

142. A KÉK élete *eukarisztia*-központú. Hiszen minden tagja időszakosan részt vesz együtt az eukarisztia ünneplésén¹²⁵, így fejezik szentségi formában azt a bensőséges közösséget, amely Krisztuson és az egyházon alapul.

¹¹⁸ ÁA 7

¹¹⁹ ÁA 4 és 7.

¹²⁰ ÁA 12c

¹²¹ ÁA 8

¹²² ÁN 39a

¹²³ ÁA 4

¹²⁴ ÁN 39b

¹²⁵ ÁN 40.

2. Missziós közösség

143. Misszióban élni a KÉK sajátos létezési módja. Mindaz, ami, és amit tesz a közösség, magának az egyháznak a küldetéséből nyeri értelmét.¹²⁶ A KÉK misszióban élő közösség, vagy *apostoli közösség*.

2.1. A küldetés mindig közösségi

144. Akkor is, amikor az apostoli szolgálat egyéni alapon történik, a szolgálat mindig része a KÉK-ben kapott küldetésnek. A küldetés mindig közösségi.

145. Az *egyház általi küldött mivolt* az, amely a KÉK-tagok apostoli feladatainak és emberbaráti szolgálatainak mint misszióknak értelmet ad. A világgökösség, amely beágyazódik az egyház életébe és küldetésébe, küldetésünk alapvető közvetítője. Ezt a küldetést a helyi és a nemzeti közösségben kapjuk.

146. Emellett a misszió közös küldetés, mivel *közösségi megkülönböztetés gyümölcse* helyi, nemzeti vagy világ szinten. A közösségnek köszönhetően a személyes megkülönböztetést a közösségi teszi teljessé.

147. A kiscsoport vagy helyi közösség nélkülözhetetlen ahhoz, hogy felismerjük küldetésünket. Ez a csoport nem mindig az a közeg, ahonnan minden kezdeményezés elindul, továbbá nem feltétlenül rendelkezik bizonyos apostoli tevékenységek támogatásához szükséges eszközökkel. Egyéb szerveződések – úgymint az Általános küldöttgyűlés és a Végrehajtó Tanács –, szükségesek a Világ vagy Nemzeti Kökösség szintjén, amikor is a KÉK egyetemesebb és kiemelt apostoli feladatok, illetve a cselekvést szolgáló konkrét tervek, továbbá valamilyen együttműködés megvalósítására vállalkozik.

2.2. Közös apostoli megkülönböztetés

148. A közös apostoli megkülönböztetés egy mód annak megvalósítására, amit a II. Vatikáni zsinat *az idők jelei felismerésének* nevez. Ez az alábbi lépéseket foglalja magában:

- a közösség *figyelmes és képes kinyílni* mások felé, meghallani legmélyebb vágyaikat és felismerni legégetőbb szükségleteiket annak érdekében, hogy felfedezze a legsürgetőbb és legegységesebb feladatokat, amelyeket fel kellene vállalnia, és hogy felkínáljon hatékonyabb, mélyreható és átfogó megoldásokat mindezen problémák kezelésére.
- a közösség *imádkozik a rendelkezésre állás kegyelméért*. Ez az imádság megtermi gyümölcset számunkra, mint olyan közösségnek, amely vágyik figyelmesnek és nyitottnak lenni arra a Lélekre, aki szolgálatra hív, és misszióba küld minket. Ezt a személyes imádságot megosztjuk a csoporttal.
- a közösség, amely *mérlegel, küld és megerősít a misszióban*, képes a döntéshozatalra, a választásra és apostoli feladatok felvállalására, amelyekben – ilyen vagy olyan módon – a csoport összes tagja szerepet vállal.

¹²⁶ AA 4 és 8

3. Világközösség

3.1. A KÉK egyetemessége

149. A KÉK közösségi természete feszültséget mutat aközött, ami egyéni és ami egyetemes, és ez a feszültség megtalálható a helyi közösség és a világ közösség között. A KÉK alapvetően egy helyi szintű életközösség, ugyanakkor egyetemes vonatkozása is van.

150. Azt a közösségi megkülönböztetést követően, amely a '79-es Római Küldöttgyűlésen kezdődött, és Providenceben fejeződött be '82-ben, a Világszövetség úgy döntött, hogy *egyetlen világközösséggé* alakul, melyet az Általános Küldöttgyűlés irányít, melynek találkozói olyan kitüntetett alkalmak, amikor a KÉK küldetésével kapcsolatos közösségi megkülönböztetés történik.

151. A kezdeti időszakban egy csoport, amely P. Jean Leunis SJ köré szerveződött, megalapította a Mária Kongregációt. Mivel a csoportok száma nőtt, egy fő közösséghez kapcsolódtak Rómában (1574), melyet "*Prima Primaria*"-nak hívtak. 1953-ban a Mária Kongregáció Világszövetségbe egyesült.

152. 1967-ben elfogadták az Általános Alapelveket, és a lelki megújulás kifejeződött a Keresztény Élet Közösségének Világszövetségére történő névváltoztatásban is. 1982-ben a Providence-i Világküldöttgyűlés jóváhagyta, hogy létezzen *egyetlen Világközösség*, amely helyi közösségekben él. Minden egyes KÉK-tag mindenek előtt a Világközösséghez tartozik a saját közösségén keresztül. "*Mi mindnyájan elköteleződünk a Világközösség felé egy szabadon választott helyi közösségen keresztül*".¹²⁷

153. Ennélfogva a KÉK egyetemessége a mi egy világközösségünkben válik láthatóvá. Ez az egyetemes dimenzió minden egyes tagban jelen kellene, hogy legyen éppúgy, mint minden helyi közösségben, mivel ez a teológiánkban gyökerezik, illetve ignáci lelkiségünknek lényegi eleme.

3.2. A KÉK egyetemességének teológiai gyökerei: a Szentháromság, Jézus és a világ

154. Az Általános Alapelvek beszél nekünk a három Isteni Személyről, akik – látva a megosztott emberiséget – úgy döntenek, hogy teljesen odaajándékozzák magukat minden embernek, hogy megszabadítsák őket mindattól, ami gúzsba köti őket.¹²⁸ Ez a megváltó kezdeményezés a Fiú Megtestesülésében fejeződött ki, és felébreszti – mint kegyelem – a KÉK-tagokban a vágyat arra, hogy részt vegyenek Jézus Krisztus küldetésében.

155. Minél mélyebben éljük hitünket Jézusban, annál mélyebb lesz bennünk a vágy a közösségre mindenkivel, túllépve a kisközösség határait annak érdekében, hogy elérjünk "*minden jóakarátú embert*"¹²⁹, ahogyan ezt a Szentháromság is tette Krisztusban. A Római, 1979-es Világ Küldöttgyűlésen hangzott el:

- *A közösség mélyebb értelmére kaptunk meghívást. Közösségünk arra hivatott, hogy láthatóvá tegye Isten családját... Isten közösség.*
- *A KÉK-tagok törekszenek úgy szemlélni a világot, amelybe küldetésük szól, ahogyan azt a Szentháromság teszi, és teljesíteni életükben azt a feladatot, amelyet az Örök király kíván megvalósítani kinek-kinek az élettörténetében.*¹³⁰

¹²⁷ AA 7.

¹²⁸ AA 1.

¹²⁹ AA 7.

¹³⁰ AA 4.

3.3. A világ szolgálatában álló közösség

156. "Célunk, hogy kiterjesszük az egység kötelékét a KÉK nemzeti és világgözüségére éppúgy, mint azokra az egyházi közösségekre, amelyeknek részei vagyunk (plébánia, egyházmegye), az egész egyházra és minden jóakarató emberre."¹³¹

157. Az 1979-es Római Világküldöttgyűlés idején egy közösségi megkülönböztetés kezdődött, amely ahhoz a döntéshez vezetett, hogy a Keresztény Élet Közösségének Világszövetsége alakuljon Világgözüséggé. E döntés háttérében meghúzódó főbb érvek a következők voltak:

- ♦ érzékenység és elköteleződés az egész emberiség szükségletei és problémái iránt.¹³²
- ♦ nyitottnak lenni más országok és kultúrák népei felé.¹³³
- ♦ egységes látásmód és cselekvés szükségessége a világ problémáival szemben.¹³⁴
- ♦ rendelkezésre állni avval kapcsolatban, ami a sürgetőbb és egyetemesebb. Mint a KÉK tagjai *semmire sem vagyunk eleve elrendelve, ugyanakkor rendelkezésre állunk mindenre*. Míg más társulatok az egyházban sajátos apostoli feladatokat vállalnak fel, a KÉK nyitott marad az egyház és a világ mindenféle szükségletével kapcsolatos szolgálatra, bármelyek is legyenek azok a szükségletek.¹³⁵
- ♦ a közösségek kölcsönös gazdagítása.¹³⁶

4. Egyházi közösség

4.1. A KÉK egyháziasságának alapja

158. A KÉK az egyházban született, és abban is növekszik, az egyházból meríti identitását és egyetemességét. Ennek az egyházzal való élő kapcsolatnak a magával Krisztussal megélt egység az alapja. A Krisztussal megélt egység elvezet az *egyházzal való egységhez, amelyben Krisztus itt és most folytatja üdvözítő küldetését*.¹³⁷

159. A KÉK, minden szinten, Isten népének szolgálatában áll. Az egyházon belüli valóságos létén keresztül a KÉK hozzájárul az alábbiak előmozdításához:

¹³¹ ÁA 7.

¹³² "Nagyon érzékenynek kell lennünk mások szükségletei iránt. A KÉK egyetemes dimenziója egy kihívás és egy ideál, amely arra hív minket, hogy még inkább kötelezzük el magunkat mindenféle módon, mivel Isten szemében ugyanannyira értékesek vagyunk mindnyájan. Egy KÉK-tag és egy kicsopórt, amely rendelkezik evvel az egyetemes látásmóddal, nyitottá válik Krisztus küldetésére, amely mindenkire kiterjed." (Róma 1979)

¹³³ "Mint egy Világgözüség tagjai, arra kaptunk meghívást, hogy szorosabb kapcsolatokat alakítsunk ki mindazokkal, akik más kultúrákból valók, túllépünk mindenféle előítéleten, és nyitott szemmel tekintünk a más országokból származók nézőpontjára, valamint érdeklődve fordulunk azok felé, akik határainkon túl élnek, azért, hogy felfedezhessük minden egyes ember életének gazdagságát." (Róma '79)

"A világnak szüksége van olyan közösség tanúságtételére, amely a nemzeti határokon átívelő szereteten alapul" (ibid).

¹³⁴ "Mint az egyház része, a KÉK arra hivatott, hogy mindenre kiterjedő felelősséget vállaljon, miközben ugyanazon célokat követi, és ugyanazt a szemléletet vallja a világról, az eltérések ellenére." (Róma '79)

"Mint Világgözüség, összefogva a közös problémákkal szemben, képesek vagyunk megfelelőbb megoldások felkínálására." (ibid)

¹³⁵ "A KÉK küldetésének területe nem ismer határokat: kiterjed úgy az egyházra, mint a világra azért, hogy az üdvösség örömhírét minden néphez elvigye." (ÁA 8)

¹³⁶ "Ez az egyetemesség arra hív minket, hogy gazdagítsuk egymást lelkiségünk, képzési programjaink, lelki felismeréseink és erőforrásaink mély megosztásán keresztül. Amilyen mértékben minden egyes tag és minden egyes közösség éli ezt az egyetemes dimenziót, olyan mértékben láthatjuk meg tárgyilagos módon a nemzeti problémákat, és nyíthatunk meg még teljesebben az egész Társulás szükségletei felé." (Róma, '79)

¹³⁷ ÁA 6.

- ♦ az olyan egyházéhoz, amelyben az ember a karizmák és szolgálatok különbözőségében megélt közösséggel, valamint a Krisztus küldetésének megvalósításáért vállalt felelősség megosztásával találkozik;
- ♦ az olyan egyházéhoz, amely nem önmagáért létezik, hanem *"megkapja a küldetést, hogy Krisztus és Isten országát hirdesse és megalapítsa minden nép között. Ennek az országnak csírájává és kezdetévé válik."*¹³⁸

4.2. A KÉK kapcsolata az egyházzal

160.a. *Hűség Krisztus üzenetéhez*

A KÉK törekszik az Örömhír mélyebb megértésére azáltal, hogy éli az apostolok által ránk hagyományozott hitet, amelyet az egyház értelmez, megőriz, valamint tanítóhivatalán keresztül megerősít.

161.b. *Részvétel az egyház életében*

A KÉK nem létezik a keresztény közösség többi részétől (plébánia, egyházmegye, nemzeti és egyetemes egyház) elkülönülten. Éppen ellenkezőleg, szerves része ennek a közösségnek, és ezt kifejezésre is juttatja:

- az eukarisztia-központú liturgikus és szentségi életben, amely "a szeretetben és cselekvésben megmutatkozó egység konkrét megtapasztalása".¹³⁹
- az egyház hétköznapi életében azon keresztül, hogy részt vesz az egyház tevékenységeiben, és hogy azonosul – ténylegesen és szeretettel – annak szükségleteivel és problémáival, támogatva kibontakozását.

162.c. *Együttműködés az egyház küldetésében*

Mivel a KÉK *az egyházban és az egyháztól* kapta küldetését, összhangban annak iránymutatásaival és elsődleges pasztorális feladataival, felkínálja Isten népe és pásztorai számára – a megkülönböztetés és a közös felelősségvállalás – szellemében apostoli szolgálatának ajándékát, továbbá gazdag és eredeti karizmáját.

163.d. *Szolidaritás*

A KÉK különös tekintettel törekszik közösségi lelküllettel nyitottnak lenni a szegények, a mellőzöttek és a kirekesztettek felé, röviden szólva mindazok iránt, akiknek az egyházban és a világban a legnagyobb szükségük van a segítségre és a támogatásra: a KÉK kész megosztani velük mindazt, amije van, valamint beépíteni ezt a hozzáállást saját életstílusába.

¹³⁸ Lumen Gentium 5

¹³⁹ ÁA 7.

III. ELKÖTELEZŐDÉS A KÉK-BEN

ELKÖTELEZŐDÉS AZ ÁLTALÁNOS ALAPELVEKBEN ÉS NORMÁKBAN.

164. "A Keresztény Élet Közössége tagjának lenni igényli a személyes hivatást. A jelölt az Általános Normákban meghatározott időtartamban bevezetést nyer a KÉK életformájába. Ez az idő a jelölt és a szélesebb közösség számára arra szolgál, hogy tisztán lássa a jelölt hivatását.

A döntés megszületése és a tágabb közösség jóváhagyása után a tag ideiglenes elköteleződést vállal, és a közösség segítségével próbaidőn vesz részt, hogy kiderüljön, képes-e a KÉK céljának és szellemének megfelelően élni. Majd a megfelelő idő eltelte után, melyet az Általános Normák szab meg, végleges elköteleződést tehet."¹⁴⁰

165. "Akárhogyan is történjék a felvétel, az új tagot a közösségnek segítenie kell annak eldöntésében, hogy vajon a hívás – valamint a képesség és a hajlandóság, hogy élje azt – meg van-e a tagban; valamint segítenie kell abban, hogy azonosulni tudjon a tágabb Keresztény Élet Közösségével. Egy bizonyos időszakot követően, amely általában nem hosszabb, mint négy, és nem rövidebb, mint egy év, a tagok ideiglenes elköteleződést vállalnak evvel az életformával kapcsolatban. Erőteljesen ajánlott a Lelkigyakorlatokkal kapcsolatos tapasztalat megszerzése, amely eszköze annak, hogy ez a személyes döntés megszülessen."¹⁴¹

166. "Az ideiglenes elköteleződés mindaddig tart, amíg a tag – egy megkülönböztetési folyamat után – ki nem fejezi végleges elköteleződését a KÉK iránt, kivéve, ha szabadon elhagyja a közösséget, vagy ha a közösség kizárja őt soraiból. Az ideiglenes és a végleges elköteleződés között eltelt idő általában nem kevesebb, mint egy, de nem is több, mint nyolc év."¹⁴²

167. "A közösséghez történő végleges elköteleződést megelőzi a teljes Lelkigyakorlatokról szerzett tapasztalat, amely többféle formában is történhet (mint hétköznapi lelkigyakorlata, egyhónapos zárt lelkigyakorlat, vagy több éven át végzett – nyolcnapos – lelkigyakorlat)."¹⁴³

A. AZ ELKÖTELEZŐDÉS INDÍTÉKAI

Az elköteleződés mellett számos érv szól, melyek közül a legfontosabbak a következők:

168. **1 – A Szentháromság-teológiai alap.** A KÉK-be történő elköteleződés gyökerei Istenben találhatóak. Elköteleződésünk alapelve és alapja az, hogy Isten felbonthatatlan szövetséget kötött népével. Az Úr az, aki elsőként kötelezi el Magát állandó és látható módon. Isten hűségese volt ehhez a szövetséghez mindannyiszor a történelem során, ahogyan ezt bebizonyította megszabadító tettein keresztül. Ugyanakkor a Megtestesülésben mutatta meg "a kétség árnyéka nélkül" számunkra ennek a szövetségnek legnagyobb és visszavonhatatlan jelét.¹⁴⁴

169. **2 – Antropológiai alap.** Az ember nem tiszta lélek, és szüksége van arra, hogy legmélyebb tapasztalatait kifejezhesse érzékein keresztül. Az Isten misztériumával megélt

¹⁴⁰ ÁA 10.

¹⁴¹ ÁN 2.

¹⁴² ÁN 3.

¹⁴³ ÁN 4.

¹⁴⁴ 2 Kor 1,19-20

kapcsolatunk leginkább látható, szentségi jeleken keresztül fejeződik ki. Mi magunk is az időben élünk, ahogyan lelki és apostoli tapasztalatainkat is az időben éljük meg. Ezért a KÉK-kel kapcsolatos ideiglenes és végleges elköteleződést is érzéseinken keresztül fogjuk fel. A végleges elköteleződés azt jelzi, hogy már földi életünkben minden cselekedetünket Isten hűségese szeretetéhez, és a mindent magához vonzó Krisztus misztériumának teljességéhez igazítjuk.¹⁴⁵

170. **3 – Közösségi alap – az egyház.** Hivatásunkat és küldetésünket nem elszigetelt egyénekként éljük meg. Ezeket közösségben éljük meg, valamint hirdetjük a társak és az Úrban barátok e közössége előtt azt, ami az egyházban és az egyházzal vagyunk. A közösségnek joga van látni, hallani, érezni és értékelni elköteleződésünket. Ez segít minket következetesen élni azt az életutat, amely mellett elköteleződöttünk.¹⁴⁶

171. Emiatt elköteleződésünk egyben önmagunk szabad bemutatása is Isten és az Ő népe előtt, valamint egy látható jel felmutatása, mely megmutatja, amit megéltünk, és amit felfedeztünk szívünkben. Ez egy olyan gesztus, amely valamiképpen hasonlít a házassági ígérethez. Annak – Isten és társaink előtti – hirdetése során, hogy elköteleződöttünk egy lelkiség, egy életstílus és küldetés mellett, megerősítjük előttük felismerésünket és önmagunk odaajándékozását. Nyilvánosan hirdetjük, hogy a Keresztény Élet Közössége az a test, amelyben megéljük az Úr Lelke által nekünk adott karizmát.

B. IDEIGLENES ELKÖTELEZŐDÉS

1. Az ideiglenes elköteleződéshez vezető folyamat

172. Az Általános Alapelvek és az Általános Normák olvasása során fény derül arra, hogy a KÉK-ben megélt élet az Úrnak minden egyes taghoz szóló meghívásában gyökerezik, továbbá hogy ez egy apostoli és egyetemes hivatás, amelyet az egyházban és egy helyi közösségen belül élünk meg.

173. A hivatásnak ilyen értelmű hangsúlyozása minden másnál jobban ösztönözhet az első lépések megtételére a KÉK-ben. Az új tagot *“a közösségnek segítenie kell annak eldöntésében, hogy vajon a hívás – valamint a képesség és a hajlandóság, hogy élje azt – meg van-e a tagban”*.¹⁴⁷

174. A hivatást – vagy meghívást – a kezdeti időszakban úgy tapasztaljuk meg, mint egy homályos és nehezen megragadható vágyat, amely ugyanakkor elég erős ahhoz, hogy a KÉK-kel történő kapcsolatfelvételre készítse az embert. Amikor egy ember a közösség tagjává válik, otthonosságra kezd szert tenni a KÉK-életstílussal és a növekedés folyamatával kapcsolatban.¹⁴⁸ Ezeket a módszereket fokozatosan vezetjük be, a képzési folyamat részeként, amely idő alatt a lelki vezetés¹⁴⁹ fontos szerepet játszik.

175. E fejlődési szakasz ideje alatt az embernek bizonyos döntéseket kell hoznia: részt venni lelkinapokon, bekapcsolódni egy helyi közösségbe, rendszeresen részt venni a csoport összejövetelein, találkozni lelkivezetővel, részt venni apostoli tevékenységben, elvégezni a teljes Lelkigyakorlatot, vagy átélni rövidebb, 4-8 stb. napos lelkigyakorlatot. Ezen döntések során a jelöltek fokozatosan köteleződnek el a KÉK életstílus mellett. Előrehaladásuk során különböző érzéseket tapasztalnak meg, amelyek segítenek felismerni, hogy vajon ez az út-e

¹⁴⁵ Lk 9,62; Róm 12,1

¹⁴⁶ Mt 6,14-16; 1Tessz 1,6-10; Zsid 10,23-25

¹⁴⁷ ÁN 2.

¹⁴⁸ ÁA 12.

¹⁴⁹ ÁN 41b.

az, amelyen haladva gazdagodhat Istennel megélt kapcsolatuk. A közösség a maga részéről¹⁵⁰ támogatja a személyt a megkülönböztetés szellemével, és bátorítja abban, hogy megtegye a növekedés és az elköteleződés felé vezető következő lépéseket.

176. Végül elérkezik az a pillanat, amikor az embernek mérlegelnie kell imádságában, hogy vajon az az út, amelyen tanították és vezették egy időn keresztül (1-től 4 évig az ÁN 2 szerint), valóban Istentől jövő hívás és kegyelem-e. A megkülönböztetésnek ez az ideje spontán módon is eljőhet, vagy válasz is lehet egy átgondolt felkérésre.

2. Az ideiglenes elköteleződés célja és értelme

177. Az ideiglenes elköteleződés annak a vágnak a kifejeződése, hogy az ember a KÉK életstílusa szerint éljen.¹⁵⁰ Ez az elköteleződés magában foglalja annak a hivatásnak a keresését, amelyre az Úr hívja az egyént, továbbá *ennek a hivatásnak a megkülönböztetését*.

178. Azokban, akik már rendelkeznek a szükséges hajlandósággal, a hivatás megkülönböztetése két szinten történik:

- Az **életállapot** megválasztása azok esetében, akik ezt még nem tették meg (a szerzetesi élet természetesen kizárja a végleges elköteleződést a KÉK-ben);
- Az **életstílus helyesbítése és megújítása** azok esetében, akik már döntöttek életállapotukkal kapcsolatban.¹⁵¹

179. Ez a hivatás-megkülönböztetés nem úgy tekint a KÉK-be szóló hivatásra, mint végérvényes hivatásra, hanem nyitott akar maradni mindenféle életállapotra, amelyre Isten akarata meghívhat minket. A folyamat, amely a KÉK stílusában zajlik, azt is jelenti, hogy a személy már tartozik egy közösséghez, amelyben ideiglenes elköteleződést vállalt, akkor is, ha hivatása még nem fogalmazódott meg világosan.

180. Ennek a megkülönböztetésnek egy lényeges velejárója az a kérdés, hogy “akarják-e és vágnak-e arra”, hogy keressék és megtalálják Isten hívását életükben, és hogy kövessék ezt a hívást? Ez feltételezi a szent ignáci Lelkigyakorlatok által táplált egyre mélyülő istentapasztalatot, amelyet a közösség is segít, a nagyobb szolgálat érdekében. Felismerik, hogy vajon a KÉK által felkínált út-e az, amelyet az Úr kíván tőlük, és hogy “nyitottak, szabadok és készek-e” arra, hogy előre haladjanak ezen az úton “tudatos elhatározással”¹⁵² az apostoli életmód felé.

181. Ez a hivatás-szakasz nyitott a különféle választási lehetőségekre. Egy házas felnőtt számára például a kérdés abban áll, vajon arra kap-e meghívást, hogy a házas életben élje a KÉK életstílust. A fiatalok azt kérdezik maguktól, melyik életállapotra (világi, szerzetesi vagy papi) kapnak meghívást. Felnőttek és fiatalok nagy számmal fogják meghallani a hívást arra, hogy a KÉK életstílus szerint éljék életüket. Mások úgy látják, hogy az ő motivációjuk a közösséghez csatlakozással kapcsolatban inkább társas és érzelmi jellegű volt, és belátják, hogy nem kívánják tovább folytatni ezt az utat, és az egyházhoz tartozás más módját keresik.

182. Azon fiatalok és felnőttek számára, akik arra a következtetésre jutnak, hogy a közösség választ ad mélyebb vágyaikra, ez a szakasz a KÉK-úttal kapcsolatos elköteleződés megújításához vezet.

¹⁵⁰

ÁN 39a.

¹⁵¹ LGY 189.

¹⁵² LGY97.

183. Ezért az “ideiglenes elköteleződés”, mely a közösségben történik, és amelyet a közösség elfogad, ennek az egyéni döntésnek a kifejeződése: keresni Isten akaratát, használva az ignáci módszereket és az ignáci képzési folyamatot, amelyet maga a közösség kínál fel.

184. Lényeges, hogy az “ideiglenes elköteleződést” ne úgy tekintsük, mint kötelezettségek együttesét, hanem ez legyen a mi szerető, az *Örömhír szellemében, és a szeretet benső törvénye szerint történő*¹⁵³ válaszunk Istennek, aki előbb szeretett minket.

185. Szent Ignác Lelkigyakorlatai kulcsszerepet töltenek be a hivatás megkülönböztetésében. Ebben a képzési szakaszban az ideiglenes elköteleződés elősegíti a tagok szükséges hozzáállását a Lelkigyakorlatok megfelelő elvégzéséhez, szem előtt tartva apostoli küldetésüket.

3. Az ideiglenes elköteleződés megközelítési módjai

186. Lényeges, hogy azok, akik elköteleződnek, megtalálják Isten akaratának keresésére és megtalálására irányuló vágyuk szentségi kifejezését (egy jelet, amely megvalósítja, amit jelent) az ignáci módszerek használatán keresztül és a közösségi kapcsolatokban. Ugyanakkor a helyi közösség kötelezi magát arra, hogy elkíséri és támogatja őket azzal, hogy az ignáci módszereket rendelkezésükre bocsátja. Az is fontos, hogy nyíltan tájékoztassa a *Világközösséget* – mint az egyház egy apostoli testületét – elköteleződésükről.

187. Az ideiglenes elköteleződést különféle módokon lehet megvalósítani. Az egyik lehetőség, hogy azokat, akik néhány éve tagjai a KÉK-nek, évente összehívják, hogy gondolkodjanak az ideiglenes elköteleződés értelmén. Ilyen módon segítve a megkülönböztetés folyamatát azok érdekében, akik közülük ideiglenes elköteleződést kívánnak tenni, hogy hivatásukat – mind az alkalomra, mind a formára, mind pedig a szavak szintjére vonatkozóan – a legalkalmasabb módon ki is fejezhessék. Egy másik útja lehet, hogy a nemzeti vagy területi hagyomány szerint évente egy alkalommal összegyűlnek, sajátos menettel és rögzített időpontban (pl. A KÉK Világnapján, a Szeplőtelen fogantatás ünnepén vagy Pünkösdkor), hogy akik szeretnék, ideiglenes elköteleződést tehessenek.

188. Egy megfelelőképpen vezetett KÉK-folyamatban a nyilvános ideiglenes elköteleződés, mint felismerés és döntés, ezen ideje elkerülhetetlen. Ha nem így van, ez az alábbi három ok valamelyikére vezethető vissza:

- a folyamat megreked valamelyik szakaszában és ismétlődővé válik;
- nem megfelelő módon értelmezik az elköteleződést, téves jelentést vagy vonásokat tulajdonítanak neki;
- nehézségek merülnek fel az elköteleződés külső kifejeződésével és ünneplésével kapcsolatosan.

189. Manapság időszerű kihívás számunkra az, hogy megtaláljuk a látható egyházi jeleit mindannak, amit szeretnénk megélni és amit hiszünk, és amely jelek kifejezik a képzésünkkel összhangban lévő teológiai és lelkeségi szempontokat.

C. VÉGLEGES ELKÖTELEZŐDÉS

190. A *végleges elköteleződés* megfelel a KÉK tag hivatás-folyamatában a teljes apostoli élet szakaszának, amikor is a személyes hivatást úgy éli meg, mint apostoli küldetést. Minden hivatás kibontakozása és kifejeződése a küldetés. Azok a tagok vállalnak végleges elköteleződést, akik lezárták saját hivatás-megkülönböztetésük folyamatát, továbbá felajánlják

¹⁵³ AA 2.

magukat, és a KÉK életstílust választják. Ez a szakasz szükségszerűen összekapcsolódik az *apostoli megkülönböztetéssel*, mint a küldetés kibontakozásának nélkülözhetetlen elemével.

191. A KÉK-ben történő ideiglenes elköteleződés összefügg a képzési folyamattal, továbbá megfelel az Örök Király hívásának és a “kiválasztottságnak”. A *végleges elköteleződés* a KÉK-életstíusból következik, és összhangban van a Szeretet elérését szolgáló Szemlélődés bizalomteljes ráhagyatkozásával. Az elköteleződés nem más, mint a “*Vedd, Uram, és fogadd el...*”, mint válasz Isten elköteleződésére, aki 1) *olyan sokat adott nekem; 2) bennem él, léte és értelmet ad nekem; 3) értem fárad és dolgozik; 4) látva, hogy minden jó és ajándék fentről száll alá... ahogyan a sugarak lejutnak a napból, vagy a víz ered a forrásból, így származik Istentől is az erő, a jóság, az igazság, a kegyelem és az elköteleződés megvalósításához szükséges vágy is.*¹⁵⁴

192. A végleges elköteleződés hivatás-felismerésünk betetőzése, melyben kifejezésre juttatjuk azon vágyunkat, hogy felfedezzük és teljesítsük Isten akaratát apostoli életünkben; mindez válasz arra a különleges meghívottságunkra és készségünkre, amely missziós küldetésünkre vonatkozik.¹⁵⁵

1. Végleges elköteleződés

193. Ahelyett, hogy úgy tekintenénk a végleges elköteleződésre, mint jövőbeli szabadságunkat korlátozó kockázatos döntésre, fontos felismernünk, hogy ennek a döntésnek a belső szabadság az alapja és egyik gyümölcse is. Akkor beszélhetünk valódi szabadságról, ha az ember képes az életét legmélyebb vágyaival összhangban alakítani. Emiatt olyan mértékben szabad, amilyen mértékben képes azokkal a mély vágyakkal összhangban élni, amelyeket az Úr Lelke ébresztett szívében.

194. Szabad tetteink nem csak egyszerűen a szabad akaraton alapulnak, hanem hitünk és reményünk cselekedetei is. Elköteleződésünk radikalitása elsősorban nem a mi képességeinken alapszik, hanem “*azon a szabadságon, amellyel Krisztus szabadított meg minket, hogy szabadok maradjunk.*”¹⁵⁶

195. Ezért amikor a KÉK tagok arra a következtetésre jutnak, hogy Krisztus és az Ő Örömhírének hirdetése a környező világ számára az, amit “*akarok, és amire vágyom, és ez az én tudatos elhatározásom*”¹⁵⁷, felismerik, hogy az Úr vezette lépteiket a hosszú út során. A szabadság, hogy elkötelezze magát az ember, nem jelenti még azt, hogy kész is a döntésre. Valójában azt jelenti, hogy odaajándékozza magát, ráhagyatkozik Istenre, és teljesen bízik Benne.

196. Ez az a lelkület, amelyben Szt. Ignác imádkozza: “*Vedd, Uram, és fogadd el szabadságomat, emlékezésemet, értelmemet és egész akaratomat – mindazt, amim van és amivel rendelkezem. Te adtad, Uram, nekem mindezt. Neked, Uram, visszaadom. Minden a Tied. Tégy velem akaratod szerint. Csak szeretetedet és kegyelmedet add meg nekem, mert ez elég nekem.*”¹⁵⁸ Szabadságunk Isten szeretetéből származik, és Neki ajánljuk fel. Isten szeretett minket előbb; Isten kötelezte el Magát értünk elsőként.

¹⁵⁴ LGY 235-237.

¹⁵⁵ ÁA 8c.

¹⁵⁶ Gal 5,1

¹⁵⁷ LGY 98.

¹⁵⁸ LGY 234.

2. Nyilvános elköteleződés

197. A KÉK előtti tanúságtétellel az elköteleződést vállalók kérik a kegyelmet az Úrtól, hogy képesek legyenek nagylelkű választ adni Isten hűségére. Amikor így tesznek az egész közösség színe előtt, kérik segítségét, hogy a közösség kísérje őket útjukon. Ennek a benső felajánlásnak a külső kifejeződése, bizonyos értelemben, szentségi jelleget hordoz.

198. Az elköteleződés nyilvános ünneplése egyfajta szentségi dimenziót hordoz magában a közösség többi része számára. Ez a minden tagban munkáló Lélek látható jele, Aki vezeti őt a küldetésében való teljesebb elköteleződés felé. Ez egyben a Jézus Krisztus nyomdokán, akit az Atya küldött, járó közösséget építő és megerősítő jel is.

A hit lelkületével nézve a közösség egy tagjának elköteleződése meghívás arra, hogy *“szabaduljunk meg minden tehertől és tartsunk ki”* annak szolgálatában, aki közösségbe hívott minket, *“tekintetünket Jézusra szegezve, aki a hit szerzője és tökéletesítője”*.¹⁵⁹

199. Ez a választás, döntés megerősítésének időszaka, amely azért történik, hogy megszilárduljon a küldetésre és a szolgálatra vonatkozó erőteljes elköteleződés.¹⁶⁰ A Lelkigyakorlatok kulcsszerepet játszhatnak a küldetés megélésének e folyamatában, mert segíthet minket tökéletesebben követni a szegény és alázatos Jézust.¹⁶¹

200. Ebben a szakaszban a képzést úgy kell tekinteni, mint *“folyamatos képzést”* avégett, hogy mindig *“jó apostoli formában”* legyünk, és így képesek legyünk minden pillanatban a legmegfelelőbb válasz adására avval a kérdéssel kapcsolatban, hogy: *Mit kell tennem Krisztusért?*

Fordította: Keszeli Sándor
Lektorálta: Keszeli Ilona

¹⁵⁹ Zsid 12,1-4

¹⁶⁰ ÁA 11.

¹⁶¹ ÁA 8d.